

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Tavžljeva tožba ovržena. Glavni urad poroča, da se je dne 6. aprila na okrožnem sodišču v Virginiji, Minnesota, vrnila razprava v zadevi tožbe Ivanu Tavžljaju iz Ely, Minnesote, glede namestitva glavnega tajnika JSKJ. Razprava je vršila pred okrožnim sodiščem Bert Feslerjem. Po obilnih argumentih obeh pravnih zastopnikov in po natančnem premisleku je sodnik prišel v predlog našega zagovornika in je tožbo zavrgel.

Zastopniki Zveze društev J. S. K. Jednote za zapadno Pennsilvanijo bodo zborovali v nedeljo 24. aprila v Slovenskem domu v Pittsburghu.

Slovenska šola S. N. Doma na St. Clair Ave. v Clevelandu bo slovenskemu občinstvu v pomladansko prireditev v nedeljo 24. aprila. Dve mladinski igri in nekaj drugih točk bo vključeno v program, kateremu bo sledil ples in prosta zabava.

Društvo Zvezda, št. 170 JSKJ Chicagu naznanja, da prireditelji na večer 7. maja tako zaničnega pomladanske veselice, kot tudi prireditelji le prave Zvezde pripravijo v prosti zabavi.

Proziv naše pesmi "Sekaj, se namrešči" bo na programu večerice, katero priredi društvo št. 66 J. S. K. Jednote v soboto 23. aprila zvečer v dvorani Jolietu. Poleg pesmi omenjene bo na programu več drugih zanimivih in zabavnih točk.

Jugoslovanska šola moderne glasbe v Clevelandu priredi pomladansko veselico na večer 7. maja. Vršila se bo v spodnji dvorani Slovenskega Narodnega doma na St. Clair Ave.

Pevski zbor "Prešeren" v Clevelandu priredi svoj pomladanski koncert v nedeljo 8. maja. V koncertu bodo v pripravi tudi prireditelji slovenskega pesem z isto ljudsko kot pred leti in da je bilo pridobiti v svoje vrste mnogo izbornih talentov izmed mlade. To je posebnega priznanje, kajti dokazano je, da prav s slovensko pesmijo in najlažje priklene mlade na nas in naše ustanove.

Šolski program na radio WTAM v Clevelandu, ki je bil oddan 5. aprila ob 12. uri zvečer, je bil duševni pohod za desetisoče rojakov širom Zedinjenih držav. Začetna besedila koračnica, ki ni neodvisnost bi bila podeljena Filipincem čez osem let, to je leta 1940. Tozadevni predlog bo nedvomno sprejet tudi v senatu, toda pričakuje se, da bo predsednik sklep kongresa vetal, ker administracija še ne smatra Filipince dovolj zrele za samovlado. Filipinci imajo zdaj sicer svojo legislaturo, toda govorniki nastavi predsednik Zedinjenih držav.

Šolski program na radio WTAM v Clevelandu, ki je bil oddan 5. aprila ob 12. uri zvečer, je bil duševni pohod za desetisoče rojakov širom Zedinjenih držav. Začetna besedila koračnica, ki ni neodvisnost bi bila podeljena Filipincem čez osem let, to je leta 1940. Tozadevni predlog bo nedvomno sprejet tudi v senatu, toda pričakuje se, da bo predsednik sklep kongresa vetal, ker administracija še ne smatra Filipince dovolj zrele za samovlado. Filipinci imajo zdaj sicer svojo legislaturo, toda govorniki nastavi predsednik Zedinjenih držav.

Šolski program na radio WTAM v Clevelandu, ki je bil oddan 5. aprila ob 12. uri zvečer, je bil duševni pohod za desetisoče rojakov širom Zedinjenih držav. Začetna besedila koračnica, ki ni neodvisnost bi bila podeljena Filipincem čez osem let, to je leta 1940. Tozadevni predlog bo nedvomno sprejet tudi v senatu, toda pričakuje se, da bo predsednik sklep kongresa vetal, ker administracija še ne smatra Filipince dovolj zrele za samovlado. Filipinci imajo zdaj sicer svojo legislaturo, toda govorniki nastavi predsednik Zedinjenih držav.

Šolski program na radio WTAM v Clevelandu, ki je bil oddan 5. aprila ob 12. uri zvečer, je bil duševni pohod za desetisoče rojakov širom Zedinjenih držav. Začetna besedila koračnica, ki ni neodvisnost bi bila podeljena Filipincem čez osem let, to je leta 1940. Tozadevni predlog bo nedvomno sprejet tudi v senatu, toda pričakuje se, da bo predsednik sklep kongresa vetal, ker administracija še ne smatra Filipince dovolj zrele za samovlado. Filipinci imajo zdaj sicer svojo legislaturo, toda govorniki nastavi predsednik Zedinjenih držav.

Šolski program na radio WTAM v Clevelandu, ki je bil oddan 5. aprila ob 12. uri zvečer, je bil duševni pohod za desetisoče rojakov širom Zedinjenih držav. Začetna besedila koračnica, ki ni neodvisnost bi bila podeljena Filipincem čez osem let, to je leta 1940. Tozadevni predlog bo nedvomno sprejet tudi v senatu, toda pričakuje se, da bo predsednik sklep kongresa vetal, ker administracija še ne smatra Filipince dovolj zrele za samovlado. Filipinci imajo zdaj sicer svojo legislaturo, toda govorniki nastavi predsednik Zedinjenih držav.

Šolski program na radio WTAM v Clevelandu, ki je bil oddan 5. aprila ob 12. uri zvečer, je bil duševni pohod za desetisoče rojakov širom Zedinjenih držav. Začetna besedila koračnica, ki ni neodvisnost bi bila podeljena Filipincem čez osem let, to je leta 1940. Tozadevni predlog bo nedvomno sprejet tudi v senatu, toda pričakuje se, da bo predsednik sklep kongresa vetal, ker administracija še ne smatra Filipince dovolj zrele za samovlado. Filipinci imajo zdaj sicer svojo legislaturo, toda govorniki nastavi predsednik Zedinjenih držav.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

DELAVSKA FEDERACIJA v Clevelandu, O., ki reprezentira okoli 60,000 strokovno organiziranih delavcev, se je soglasno izrekla za zavarovanje proti brezposelnosti. To je prva večja unijska skupina, ki se je tozadevno izrekla proti stališču, ki ga je preteklo jesen zavzela konvencija American Federation of Labor, vršča se v Vancouverju, B. C.

Na isti seji Clevelandске delavske federacije je bilo tudi soglasno sklenjeno apelirati na vse lokalne unije, da v najkrajšem času vzamejo v pretršču priporočilo za šesturni delavnik. Šesturni delavnik bi ugodno vplival na zmanjšanje brezposelnosti.

VELIKE DEMONSTRACIJE so vzpizorili brezposelnosti dne 5. aprila v mestu St. Johns, ki je glavno mesto kanadske provincije Newfoundland, pred poslansko zbornico. Demonstranti, katerih je bilo okrog 15 tisoč, so hoteli poslati v zbornico delegacijo, toda policija je delegacijo zabranila vstop. Množica je vsled tega napadla in pretepla policiste in vdrila v zbornico, odkoder so poslanci z ministrskim predsednikom vred pobegnili. Množica, ki je ostala zunaj, je razbila šipe na oknih zbornice in zahtevala, da vlada odstopi. Močni policijski oddelki so končno razgnali demonstrante, ministrski predsednik pa je še isti dan naznanil, da resignira.

STRAJK na poljih trdega premoga v Pensilvaniji, ki ni bil po uniji odobren, je za enkrat končan in premogariji so se vrnili na delo, ne da bi bili kaj dosegli. Kriza, policija in unijski uradniki so prisilili rebele, da so se vrnili na delo.

V **ZADEVI** ugrabljenja Lindberghovega deteta javljajo zadnja poročila, da starišem ni bil vrnjen otrok, dasi je bila zanj izplačana zahtevana odkupnina v znesku \$50,000. Lopovi se torej iz teško prizadetih starišev še norčujejo.

V **ZVEZNEM SENATU** se vrši hud boj z ozirom na obdavčenje velikih bogastev in dohodkov, katera je določila poslanska zbornica. Zakladniški tajnik Ogden L. Mills, ki je sam zelo bogat, zahteva, da se mora 45-procentno obdavčenje velikih bogastev znižati na 25 procentov, češ, da bo v nasprotnem slučaju kapitalistični sistem ogrožen. Senator Norris s progresivnimi republikanci in demokrati za seboj pa zahteva, da se mora to obdavčenje še zvišati. Sedanji boj v senatu se je v resnici razvil v boj med bogatini in reveži.

ZA NEDVISTNOST Filipinov je pretekli teden z veliko večino odglasovala poslanska zbornica zveznega kongresa. Popolna neodvisnost bi bila podeljena Filipincem čez osem let, to je leta 1940. Tozadevni predlog bo nedvomno sprejet tudi v senatu, toda pričakuje se, da bo predsednik sklep kongresa vetal, ker administracija še ne smatra Filipince dovolj zrele za samovlado. Filipinci imajo zdaj sicer svojo legislaturo, toda govorniki nastavi predsednik Zedinjenih držav.

CARINA na izvoz ameriške (Dalje na 4. strani.)

DOBA AVTOMOBILOV

V Zedinjenih državah je v porabi okoli 24 milijonov potniških in tovornih avtomobilov, ki bi predstavljali vrednost 24 tisoč milijonov dolarjev, ako bi računali posamezno vozilo povprečno le tisoč dolarjev. Povprečna "življenjska" doba avtomobila se računa na sedem let. Nekateri seveda dočakajo večjo starost, drugi pa gredo v ropotarnice neprijetno mlajši. Tekom sedmih let plača avtomobilist v različnih oblikah davkov v znesku, ki dosega 25 do 35 procentov kupne cene avtomobila. Ti davki predstavljajo pristojbino za licenco, davek na gasolin in davke na razne druge avtomobilске potreščine.

Vse države imajo naložene davke na gasolin. Ta davek znaša v različnih državah od treh do sedem centov na galono. V državi Ohio so v letu 1930 avtomobilisti plačali 38 milijonov dolarjev davka samo na gasolinu. V tej državi se porabljajo davki od gasolina za grajenje novih cest ter za vzdrževanje, popraviljanje in čiščenje istih, dalje za nabavo prometnih signalov in napisov. V vseh državah je bil prvotni namen davka na gasolin, da se s tozadevnimi dohodki gradijo in vzdržujejo ceste, toda nekatero državo so začele te fonde porabljati že tudi za druge namene. V Floridi se del teh davkov porabi za šole, v New Jerseyu za dobrodelne institucije in vodne naprave, California namerava pa 25 milijonov dolarjev iz tega fonda porabiti za cmiljenje brezposelnosti. Avtomobili so torej dobre molzne kraje!

Državnih cest je v Zedinjenih državah nekako 225,000 milj, za "napajanje" avtomobilov pa skrbi 210,826 gasolinških postaj. Tako pride na malo več kot eno miljo državne ceste po ena gasolinška postaja. Država Ohio ima največ postaj, ki prodajajo le gasolin in olje, namreč 4,042; sledi ji California, ki ima 3,340 te vrste postaj. Mnogo gasolinških postaj prodaja poleg gasolina in olja tudi druge avtomobilске potreščine. V Zedinjenih državah je bilo prodano v letu za \$2,506,015,489 gasolina in olja.

Različni davki, ki jih avtomobilisti plačujejo, so se tekom zadnjih desetih let zelo vzdignili. Leta 1921 je prišlo povprečno v vsakega avtomobilista \$17.87 davka na leto. V letu 1930 pa je ta davek znašal že \$37.72, kar predstavlja več kot 111-procentno zvišanje. Ti davki se razdele na pristojbino za registracijo, davke na osebno lastnino in davke na gasolin.

SVETOVNA BREZPOSELNOST Mednarodni urad za delo v Genevi je izdal statistiko, ki izkazuje 21 milijonov brezposelnih oseb v 22 glavnih industrijskih državah sveta.

DOLGA POT BALONČKA Mali balonček, ki so ga napolnili s plinom in izpustili v zrak v Greensburgu, Pa., se je šele na Havajskem otočju naveličal značnega potovanja in padel na tla.

SVOJEVRSTNA OKNA V pokrajini Klondike v Alaski je steklo za okna težko dobiti. Prospektorji in traperji se torej mesto tega poslužujejo praznih steklenic, katere vdelajo v stene svojih kabin. Skozi tako okno se sicer ne vidi, svetlobo pa le propuščata, in to je glavno. (Dalje na 4. strani.)

PROBLEMI PRISELJENCA

Stariši državljanov izven kvote **Vprašanje:** Ali je res, da smcjo starši ameriških državljanov prihajati izven kvote?

Odgovor: Ne, zakon dovoljuje le prednost v kvoti za starše ameriških državljanov. Pač pa se nahaja pred kongresom zakonski predlog, po katerem bi oče ali mati ameriškega državljanja v starosti čez 60 let smela priti izven kvote.

Naturalizacijke priče za drugo državo **Vprašanje:** Tekom zadnjih petih let živel sem tri leta v New Yorku, eno leto v Pensilvaniji in eno leto v Ohio. Rekl so mi, da moram dobiti zaprisežene izjave prič v vsaki državi, kjer sem bil. Kako naj jih dobim?

Odgovor: Presilec za naturalizacijo mora privedi s seboj dve priči, ki sta v stanu izjaviti, da ga tekom zadnjih petih let osebno poznata ves čas, odkar stanuje v countyju, kjer je zaprosil za naturalizacijo.

Ako prosilec ni stanoval v istem countyju, kjer je vložil prošnjo, vseh predhodnih pet let, se njegovo bivanje v Zdrženih državah tekom ostanka peletne dobe mora dokazati potdom zapriseženih izjav dveh prič v vsakem kraju, kjer je stanoval.

Ni treba, da se brigate za te izjave. Vse kar je potrebno, je, da naturalizacijskemu izpraševalcu poveste imena teh prič, in naturalizacijski urad poskrbi da dobi te izjave. Seveda je umestno, da naznanite tem pričam, da bodo pozvane v to svrho.

Državljanstvo poročenih žen **Vprašanje:** Postal sem ameriški državljan leta 1921. Moja žena je tedaj živela v starem kraju, ali se je potem priselila v Združeno državo? Ali je ona ameriška državljanica?

Odgovor: Pred dnem 22. septembra 1922, ako se je ženska poročila z ameriškim državljanom ali ako on je postal ameriški državljan, je tudi ona avtomatično postala ameriška državljanica. Vaša žena torej, dasi je tedaj živela v starem kraju, je postala in je še vedno ameriška državljanica. Od 22. septembra 1922 ni državljanstvo žene več odvisno od onega moča.

Državljanstvo je pogoj za starostno pokojnino **Vprašanje:** Rad bi pomagal starcu v New Yorku, ki je čez 60 let star in nesposoben za delo. Ni ameriški državljan, ali živi v New Yorku že več kot 20 let. Ali bi bilo mogoče dobiti zanj starostno pokojnino?

Odgovor: Nedržavljanji nimajo pravice do starostne pokojnine po zakonu države New York. Zraven tega mora prosilec biti najmanj 70 let star. Od sedemnajstotice držav, ki so uvedle starostne pokojnine, le ena država, namreč Delaware, ne dela nikake razlike med državljanji in nedržavljanji.

Stanje imigracije **Vprašanje:** Sem ameriški državljan in bi rad dobil iz Evrope brata, ki je 24 let star in neporočen. Kaka je situacija?

Odgovor: Vaš brat ne vživa nikake prednosti in bi moral priti kot navaden priseljencec. Še ob normalnih razmerah ne bi mogel dobiti priseljeniško vizo, kot po dolgem čakanju. Sedaj pa je to sploh nemogoče. Najzadostuje le to, da so konzuli v mesecu januarju 1932 izdali le 6% vse kvote. (Dalje na 4. strani.)

PRODUKT DEPRESIJE

V sedanjih časih je mnogo ljudi v tej deželi, ki ne smejo biti preveč izbirčni glede hrane, kateri bi pa odločno zavrnili kačji "steak." Kljub temu pa je danes že mnogo ljudi, ki smatrajo konzervirano meso kače klopotače za pravo delikateso in ga dobro plačujejo. Da niso civilizirani narodi že prej uživali kačjega mesa, je menda vzrok to, da so kače za večino ljudi odvratne živali in ker ni bilo nikogar, ki bi napravil prvo poskušnjo.

Preteklo spomlad je George End blizu mesta Arcadia v Floridi pomagal dvema svojima sinoma ubiti in iz kože djati veliko kačo klopotačo. Kože kač, posebno kač klopotač se dobro prodajo, kajti iz njihovega usnja se izdelujejo fine ženske ročne torbice, ženski čevlji in drugi predmeti. Meso odrte kače klopotače je bilo videti lepo in tudi lep duh je imelo, torej se je End odločil, da ga nekaj kosov speče kot steak. Pečeno meso klopotače je bilo tako okusno, da se je Mr. End odločil postati kačji lovec. Kmalu potem je End povdvoril neko zborovanje vojnih veterancev v Tampu s kačjo delikateso in gostje niso mogli prehvaliti te nenavadne vrste mesa.

Vse to je možaka preprečilo, da se mu s klopotačami odpira nov "business," ki nima konkurence in ki bo uspeval kljub depresiji. Najel si je pomočnika, ki mu je pomagal loviti klopotače, katerih meso je začel konzervirati. Mnogi listi so obširno poročali o tem nenavadnem podjetju, nakar so pričela prihajati naročila iz vseh delov dežele. Podjetje uspeva izborno, kajti naročil prihaja toliko, da kačji lovci ne morejo naloviti dovolj klopotač, da bi zadostili vsem naročilom. Meso klopotače je bolj okusnejše kot meso piščanca, poleg tega je neka posebnost za bogatine, ki želijo imeti vedno nekaj novega.

Povprečnemu človeku se sicer upira že misel na uživanje kačjega mesa, toda to izhaja le iz predsodkov. Meso želv, ki tudi spada med reptile, kakor kače, je cenjeno, in juha iz istega se smatra za nekaj zelo okusnega. Zahteva po žabjih krakih pa je toliko, da v nekaterih južnih krajih gojijo žabe za trg na debelo. Pri tem pa bi nekateri ljudje tudi v največji depresiji ne jedli žab.

ZANIMIVA CALIFORNIJA

California, ki je druga največja država naše Unije, ima v notranjosti svojih mej čudovite kontraste. Najvišja točka v Zedinjenih državah je Mount Whitney v Californiji, najnižja točka pa je Death Valley, samo 60 milj proč; ta dolina je nižja kot morska gladina. Edini aktivni vulkan v Zedinjenih državah je Mount Lassen v Californiji. Gejsjerji, ki v gotovih presledkih bruhajo vroče blato in soparo, se nahajajo na južnem koncu Imperial doline. Salton Sea je slano jezero, katerega površina je 100 čevljev nižja kot površina morja. California ima najdaljše morsko obrežje, najstarejše vrste dreves na svetu, gorovje z večnim snegom, kraje z večno pomladjo, divje puščave in najkrajše vrtove, polja, sadunosnike in vinograde.

PREBIVALSTVO JEČ

Leta 1930 se je nahajalo 116,760 jetnikov v državnih in zveznih kazalnicah Zedinjenih držav. V tem niso vštet jetniki okrajnih ječ.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Vlada ministrskega predsednika Pere Živkovića je podala dne 4. aprila resignacijo. Kralj je ostavko sprejel in poveril sestavo novega kabineta zunanjemu ministru Vojeslavu Marinkoviću. Marinkovićevo vlado tvorijo vsi prejšnji ministri. Živković je zopet postal poveljnik kraljeve garde. Sodi se, da je do izpremembe vlade prišlo deloma vsled gospodarske krize, največ pa zaradi vedno rastoče nezadovoljnosti z režimom, ki je še vedno, kljub čudno izvoljeni narodni skupščini, močno diktatorski. Ljudstvo vedno glasneje zahteva svoje ustavne pravice, in zdi se, da se diktatura bliža koncu.

V Jugoslaviji bo izdan zakon o maksimalni višini obrestne mere, ki določa v uvodu, da neme nihče posojati denarja ali za izposojeni denar sprejemati višje obresti, kakor jih določa ta zakon. Vsi denarni zavodi, ki prejemale hranilne vloge, smeje računati za obresti izposojenega kapitala največ dvakrat toliko, kakor sami plačajo za vloge, vložene pri njih. Privatne osebe smeje računati za izposojeni kapital obresti, ki morajo biti za dva odstotka nižje, kakor je najnižja obrestna mera pri kateremkoli izmed denarnih zavodov v dotičnem kraju. Za vsako kršitev teh predpisov so določene visoke denarne kazni.

Uveljavljene bodo tudi dalekosežne omejitve glede prisilnih prodaj kmečkih posestev. Nepremičnine kmetov se ne bodo smele prodajati pod ceno, ki je bila povprečna v letu 1929. Sodišča bodo mogla določiti, da za dolženi kmetje odplačujejo svoje dolgove v letnih obrokih.

V neki nemški kulturni reviji je nedavno imenoval plodovit nemški kritik in literarni publicist dr. Otto Forst-Battaglia našega pesnika Otona Zupančiča za enega največjih evropskih pesnikov, ki se lahko meri s Stefanom Georgijem, Claudelom, Valeryjem in z d'Annunzijem Melodika njegovih verzov je tako krasna, da jo lahko primerjamo samo z d'Annunzijevimi krilatimi, pojočimi in bleskovitimi ritmi. Kot dramatik nima sebi enakega, v kolikor gre za življenjsko polnoto oseb, ki so posnete iz zgodovine in so postale zgodovina. Nemški publicist Forst-Battaglia obžaluje, da je ta knez majhne slovenske književnosti tako malo znan v zapadni Evropi.

V Bački Topoli pri Subotici je na zatožni klopi vsa občinska uprava zaradi zlorabe uradne cblasti, izsiljevanja, poverbe, prejemanja podkupnine, prisvajanja občinskega imetja, ponarejanja javnih listin, uničevanja javnih knjig, razmetavanja občinskega imetja, svojevoljnega prekoračenja proračuna itd. Skoda, ki je bila napravljena občini, znaša nad pol milijona dinarjev.

Eksproprijacija dr. Attemsovih gozdov. Te dni je banska uprava dostavila interesentom odlok o razlastitvi veleposestniških gozdov grofa dr. Attemsa v izmeri 4169 ha. Ti gozdni kompleks ležijo po večini v slovenjebistriškem okraju, manjši deli pa v srezih Šmarju in Brežicah. Dosedanjemu lastniku ostane po svobodni izbiri še 1500 ha gozda, ostalih 2669 ha pa pre- (Dalje na 4. strani.)

VSAK PO SVOJE

Parobrodne družbe oglašajo veliko znižanje cen za prevoz v Evropo. Koliko bo uspeha, je seveda težko reči. Zdi se, da je depresija v Evropi prav tako ali še malo bolj kislja, kot je pri nas. Parniške družbe naj začnejo voziti v deželo, kjer vlada prosperiteta, pa bodo kmalu imele dovolj potnikov!

V starokrajških listih sem te dni čital, da je jugoslovanska prestolnica dobila novo pridobitev. Tekom letošnjega peletja namreč otvorijo tam novo, popolnoma moderno opremljeno konjedernico. Upam, da nam naznanijo, kdaj jo bodo slvesno otvorili, da lahko še mi tu proglasimo narodni praznik ali kaj podobnega.

V Washingtonu je neki policaj aretiral pijančku in je pri tej priliki dobil od njega skratizo. Kakoršno delo, tako plačilo.

Ameriške ženske izdajo letno \$750,000,000 za razne pripomočke, ki naj bi jih napravili lepe. Saj nič ne rečem, nekatere so res lepe, toda ta lepota je salamsensko drago plačana.

Na californijski univerzi, kjer poučujejo tudi umno kokoščere, zahtevajo od vsake kokodajске najmanj 142 jajc na leto! Kokoši, ki so temu ukazu ne pokori in ne plača kvote 142 jajc, brezpogojno odsekaajo glavo. Pa pravijo, da imajo diktaterje samo v Evropi!

V španskem parlamentu je predlagal senor Juan Maria Jaurros, da se preščiče ima koleščke v glavi v redu vsakega moža, ki je bil dvakrat razporečen in se namerava poročiti v tretjič. Podpora!

Kako smešna in tragična je ironija usode, lahko posnamemo iz dejstva, da se mnogi potomeci tistih Američanov, ki so se borili za svobodo in neodvisnost v krvavi revolucionarni vojni, borijo za svobodo pri domačih kotličkih ali pa pri razporečenem sodišču v Reno, Nevada.

V Kansasu je še v veljavi stara postava, ki določa sedem let ječe za tatu, ki je ukradel konja. Tat, ki v isti državi ukrade milijon dolarjev v gotovini, dobi pa samo pet let zopora.

V mestu St. Joseph, Missouri, je bila nedavno v neki "visoki" družbi prirejena surprise party za domačega psa, katero se je udeležilo 20 oseb. Stavim, da je bil v vsej družbi pes še najbolj pameten.

V Bostonu so nedavno zaprli nekega moža, ki je ponarejal dajme ali desetice. Iz tega se vidi, kam je depresija spravila celo ponarejevalce. Večji denar ponarejati je dosti bolj nevarko, ker dandanes je sumljiv vsak človek, ki ima v posesti desetak, petak ali več endolarških bankovcev.

Neki statistik je izračunal, koliko svetnikov odpade na vsako državo. Prišel je do zaključka, da imajo Italija 271, Francija 116, Španija 55, Belgija 13, Nemčija in Anglija vsaka po 6 svetnikov, Jugoslavija, Češkoslovaška, Rumunija in Avstrija pa vsaka po enega svetnika. Italija ima po tej statistiki največ svetnikov in priprošnjikov v (Dalje na 4. strani.)

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

P. B.: PALČEK IN CVETNA VILA

Na pragu svoje hiše pod bezgovim grmom je stal palček Tuk. Ravnokar je vstal. V rosi se je omil in k ognju pristavil lonček z zajtrkom. Zdaj je stopil na prag, da bi pogledal po vremenu. Palček Tuk se je dolgočasil. Zamisljeno si je gladi redko brado in nejevoljno mrmral: "Od same puščobe me bo še konec. Kdo pa bo vzdržal takole sam v prazni hiši. Saj me bo počasi še strah."

Brcnil je v kamen, ki se je zakotalil in zadel v sivo kepo ležeč kraj pora. Kopa se je razvila in stegnila. Drobne oči so ga strupeno pogledale. Jež je narsil bodice in se začel repenčiti: "Kakšne manire pa so to? Dosti si že star Tuk, da ti ni treba več metati kamenja v poštene ljudi, ki počivajo."

Vijudno se je oprsil palček: "Ni sem te videl, jež. Kd si pa hodil, da si tako zaspan in trud?" "Kako pa bi ne bil, ko hodim že celo noč," je odvrnil jež, "na ogled grem."

"Glej, glej," se je začudil palček, "kdo bi si mislil, da se boš ženil. Saj si vedno tičal kar sam zase." "Kaj vem, kaj me je prišlo. Nič več se mi ne da, da bi bil sam. Toda z Bogom, mudi se mi. Se dolgo pot imam pred sabo," je odvrnil jež in odhitel tiho rožljajoč z bodicami. Mrko je gledal palček za njim. Gubal je čelo in sršel obrvi. Sredi njegovih misli ga je hladno mehko pobožala tenka perot.

Nejevoljno je zamahnil: "Kake otročarije so to!" Svetel hudomušen glas mu je odgovorjal: "Hu, bežimo! Tuk je vstal danes z levo nožjo. Kar pojedel nas bo, tako je hud."

Tuk je pogledal za porednim kričanjem. Okrog glave sta mu plahutala in se smejala dva sinja metulja. Tuk jima je požugal s pestjo: "Kje pa to gre, da sta že na vse zgodaj pijana!"

Metulja sta se mu vsedla vsak na eno ramo. Polahko sta podrtela s perotmi, se zibala na tankih nogah. "Kaj ne bom vesel," mu je odgovoril večji, "danes sem se oženil. Pa še ob tak lepem vremenu. Edino ti si siten, Tuk. Kar še ti se oženi, boš videl, kako boš potem dobre volje."

Rezko je odkimal Tuk in prekrizal roke na hrbtu: "Kakšne čenče pa so to! Oženil naj bi se. Ha, ha, ha..." Priliznjeno mu je šepetal metulj: "Kaj boš tako govoril! Veliko hišo imaš, pa sam si v njej. Le oženi se!" "Marš!" se je ujezil Tuk. Metulja sta mu zletela z ramen, sam pa se je rezko obrnil in stopil v hišo.

V kuhinji je začel premetavati lonce in pisčke. Z njihovim ropotom je hotel prepričati besede, ki mu jih je zašepetal metulj. Seveda, ko je govoril take neumnosti. Tuk naj bi se oženil! Za smejati se mora. Koga pa naj bi zasmejal? In sploh!

Ves dan je bil Tuk slabe volje. Če je je stopil pred vrata, so ga zbadli v oči ptiči, ki so znašli gramice za svojo gnezda. Iz vsakega srmlca so mu pele v ušesa poskočne melodije svatih. Vse se je družilo, hroščji in muhe, ptičji in miši. Se rože so si nadele ženitovnjansko obleko in so hrepence dehtele. Samo palček Tuk je hodil okrog v delavni obleki. Ves sam je bil na rajajoči zemlji.

Pobegnili je v svojo hišo in trdo zapri vrata za seboj, da ne bi prišle za njim vrisajoče pesmi. Zagrnil je okna s težkimi zavesami, da ni mogel v sobo niti solnčni žarek. V mraku je sedel in buvil v mizo pred sabo. Nehote je na pete pristuskoval v rjavo tišino, ki se je zgostila okrog njega. Oči ni dvignil z mize. Zdelo se mu je namreč, da ga gledajo očitačje vse stvari v sobi s praznimi rjavimi očmi in ga vprašujejo: "Zakaj si sam? Dolgočasimo se..."

Tenke je potrkalo na vrata. Kakor padajoče dežne kaplje je kanilo trkanje v mrtvi molk zavese sobe. Tuk je skočil izza mize in stopil k durim. Mrzlično so mu drgetale roke, ko je odprl. Na stęžaj je odprl vrata. Vijolčastostni mrak je zapljal mlačno v sobo.

Na poti, ki se je medlo blestela, je stala drobna vila. Z drhtočim glasom je prosila: "Ali bi me sprejeli pod streho? Trudna sem." "Kar vstopite," jo je veselo povabil Tuk, "dosti prostora imam." Prijel jo je za roko in jo varno vedel v sobo. "Tako bom prižgal luč," ji je razlagal in segel na polico. Iz skatlice je vzel kresnico. Gorko je dehnal vanjo in ji postavil na mizo. Zelenkasto srebrna luč je napolnila sobo.

Tuk je pogledal svojega gosta. Drobna cvetna vila je bila. Oblečena je bila v belo srajčko, ki so jo raztrgali trnji. V zadregi se je gladiča z bosu nogo poglednj. S tenkimi prozornimi prsti si je sčesala iz čela plave pristrizene lase, ki so bili vsi težki od rose. Z vijolčasto sinjimi očmi je mežikala, ker je je luč slepila.

"Zebe vas," je skrbljivo dejal Tuk in zletel iz sobe. Kmalu se je vrnil. Čez levo roko si je obesil toplo odevjo. V desnih je nesel skledo z jedjo. Nežno je ognil vilo in jo silil: "Jejte, gotovo ste lačni."

Trudno je odkimala vila: "Samo zaspala sem, in noge me bole." "Tuk pa je poizvedoval: "Ali imate še dalec?"

Vila se je drobno nasmehnila: "Nič ne vem, kam bi. Lep bel cvet je bil moja hiša. Pa je prišel danes nekdo in mi ga urtgal. Za klobuk si ga je dal in odšel. Jaz pa sem bila brez strehe in sem trkala na tujava vrata. Povsod so me pošiljali naprej: "Danes imamo svate v hiši, pojdi drugam." Še dobro,

"Mlado jutro."

KMET IN CIGAN

Kmet in cigan sta se odpravila na dolgo pot. Hotela sta v mesto. Kmet je vzel velik kos mrzle pečenke s seboj, cigan pa je stiskal pod pazduho pečeno piško. Dolgo sta že hodila in naposled sta postala trudna in lačna. Sedla sta ob potu gozda in si brisala potna čela. "Najprej bova pojedla tvojo pečenko," je rekel cigan. "Pri drugem potku bova pa pojedla mojo piško."

"Dobro," je rekel kmet, "meni je prav."

Pojedla sta pečenko in potem nadaljevala svojo pot. Hodila sta že dolgo in spet sta postala trudna in lačna. Pokrila sta si miren prostorček in sta sedla. "Tovariš," je začel cigan, "zdaj se spraviva nad mojo piško. Toda tako majhna je, da bo komaj eden sit, če je pojče. Kdo od naju naj jo pojče? Ves kaj, zaspi. Tisti, ki bo imel lepši san, tisti naj si vzame piško."

"Dobro," je rekel kmet, "meni je prav."

Legla sta drug k drugemu in cigan je kmalu zaspal. Ko se je kmet prepračil, da je cigan res zaspal, je vzel ciganovo zavitek in pojedel piško do zadnje koščice. Čez nekaj časa se je cigan zbudil. "Poslušaj, dragi tovariš," je začel, "nepopisno lepo se mi je sanjalo. "Deset angelov je prišlo po mene in me je odvedlo v nebesa. Ljubi Bog me je pri glavnem vходу sprejel in me takoj odvedel v jedilnico. Tam so me pogostili s pečenko, najfinjšimi prikuhami in s sijajnimi slaščicami. Lahko si misliš, kako dobro se mi je godilo. In kaj si delal ti med tem?"

"Videl sem, kako dobro se ti godi v sanjah in bil sem prepričan, da se ne boš hotel več vrniti na zemljo. Zato sem med tem pojedel tvojo piško..."

ZAJEC IN PRVI KRAJEC

V zelniku je zajec modroval: "Prvi krajec je-li res, da ti lažes, ker namesto C D kažeš?" Prvi krajec je dejal: "Da, zares, lažem, ker namesto C D kažem." "Rad bi znal to skrivnost," zajec je velel. "Kdor latinski zna, jasno mu je vse," mu je krajec razodel. Zajec je odšel, da bi latinski se učil. Srečala podgana ga je dolgorepa. Vprašal jo bil je za svet, ali njej neznan bila je modrost. "Ta je lepa!" Zajec se je razjezil, v zelniku je odkakal in vrano čakal. Botra vrana ga pobarta za skrbi, ki ga tro. Zajec ji pove. Vrata sede na zemljo in mu govori: "Boter zaje, jaz sem stara, vem, da se latinski vsakdo nauči v kaplji vinski." Zajec ves vesel je odšel, se opil in zaspal v cestnem prahu brez skrbi. Ni bil v strahu, ko se dan je vžgal, ni se bal, ko zalajali so psi, ni bil odkakjal, ko prišli lovci so... Trudno so nogo, zdi se mu, da dve zdaj ima glave in očji kar sto... Pok, pok, pok, smrten skok! Je preprozen kes. Zajčka je odnesel pes.

"It can't be," broke in the captain, taking up a pair of binoculars and training them in the direction pointed out by his son, who was on this trial cruise with him. "Yet it's something which looks like one, sure enough."

"I know what it is," put in the admiral. "It's the water tower at Brooks Field. It's every bit as strong as a mooring mast and it's equipped with blocks and tackle for the use of small blimps which come there for the air circus every month."

Packy Stuart examined this water tower with interest and marked it on the rough map which he was drawing as the dirigible passed over the country below. Then he gasped suddenly as the great airship first fell into an air pocket and a second later lurched under the impact of a blast of wind. The clouds had spread across the sky by this time, blotting the sun from view and turning the earth a sullen gray, rapidly changing to black. The storm whistled through the rigging and ripped along the ship as though it would tear it apart.

Captain Stuart talked in low tones with the admiral, then went toward the controls as if to give a command. He was interrupted by the buzz of a telephone from the after gondolas. "We're having trouble with our engines, sir," came the excited report. "Are we near the airport?"

The captain answered this question by one of his own. "How long can you keep going?" he demanded, in alarm. "Thirty minutes at the most."

Packy's father turned to the admiral. "We're breaking down, sir," was his report. "I suggest making altitude and letting her ride before the wind."

"We can't do anything else," was the reply. "Give orders to stop ship."

"But father!" cried Packy. "Why can't we tie up at the water tower?" Captain Stuart looked at his son in amazement, then turned to the admiral inquiringly. "We could, if—" The admiral hesitated for a moment and then went on excitedly, as if he suddenly approved of the idea. "If there was anybody down there who knew how to help us, I'd make the try!"

Packy looked over the side of the swaying pilot house at the earth below. Darkness had set in by now and the only lights visible were from the house on Brooks Field and from automobiles which sped along the highway. In spite of all this he made up his mind quickly. "Let me go over in a parachute, Dad," he begged. "I can get help from the field house and direct the landing."

"Pomlad! Pomlad!"

"Mlado jutro."

THE DIRIGIBLES NIGHT LANDING

The wind dashed against the bow of the big airship like huge waves against a ship at sea and the dark clouds into which the sun was sinking were wild and stormy. Captain Stuart shook his head and turned to where the Admiral was standing. "We're in for a bad night, sir," he reported. "The airport is still two hundred miles away, and we can't reach there before nightfall at the best. If the storm breaks, we'll have to go above the clouds and ride it out."

The admiral nodded. "I'm afraid so," he replied, directing an anxious look ahead. "We'll hold this course for the present, however, for there is still a chance that we may make it."

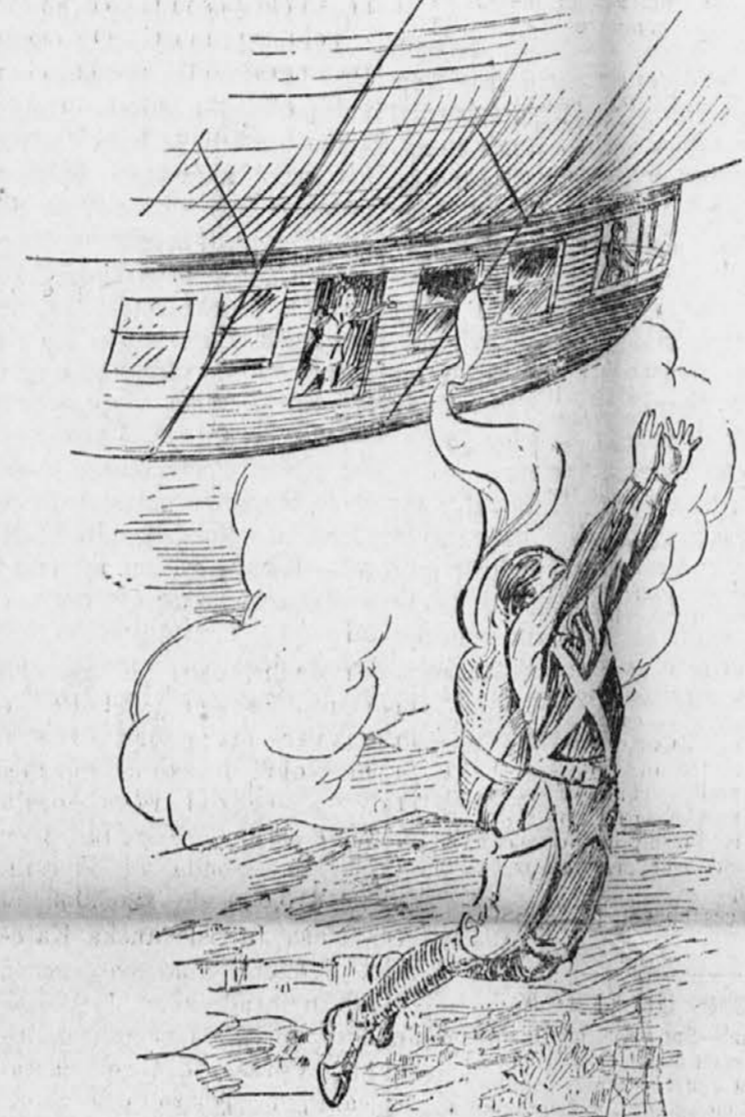
Suddenly his attention was caught by a cry from the lookout stationed at the corner of the pilot house gondola. "The mooring mast!"

"To dangerous." "But I've made parachute leaps before!" protested Packy. "It's not that I'm thinking of," was the reply. "You'd reach the ground safely, I'm sure, but I'm afraid to try a night landing with this new ship."

He was cut short by an insistent ringing of the telephone. "Engine No. 6 stopped, sir. Overheated."

"Very well," replied the captain. "Let your son try it," said the admiral, after hearing this report. "It's our only chance."

There was no time to lose. Hastily strapping a parachute about his body, Packy climbed out upon the struts to a position from which there would be a clear drop away from the long silver body of the dirigible. Then he waved his hand in farewell and jumped from the airship.

Packy Climbed Out on the Struts for a Clear Drop and Jumped

"The parachute opened behind him and was caught in the high wind like a tiny white cloud being forced to the ground. Packy was whipped through the air like a weight on the tail of a kite, but he kept his head and pulled first on one side and then on the other of the umbrella so as to steer his fall toward the field. He did it so well that his lines almost tangled with the water tower and when he landed he was within fifty feet of the house."

Men came running to help him out of the harness. "The dirigible wants to tie up at the tower!" he cried. "Quick. One of you go to the highway and turn all automobiles into the field. Get some wood and build a fire near the tower."

At first there was great excitement and confusion, for men called out in a storm to do work to which they are strange are often at a loss to know what to do first. Packy told them what he wanted and soon there was a bright fire burning near the tower.

"Is this a beacon light?" asked the foreman of Brooks Field. Packy shook his head. "Pile on some wet wood," he directed. "Smother the fire."

Dense clouds of smoke rose from the hissing logs as this order was carried out. The wind caught the heavy vapor and blew it in a long line across the field.

"It's to let them know which way the wind is blowing," explained Packy. "Now line the cars up in the same direction in a double row, facing each other at a distance of about one hundred yards. Turn on all headlights so as to flood the field with light. Tell all those who have searchlights to train them on the tower."

Soon, in response to these instructions, Brooks Field had all the appearance of an up-to-date airport. The tower was the target for a powerful battery of searchlights, while the field itself seemed to have every blade of grass deluged with light.

Not a moment too soon, for the dirigible had already settled toward the ground with her nose into the wind and had dropped her ground lines from each side. More than a hundred men, drivers of the cars now parked along the field, sprang to catch them and to pull on them until the dirigible was in position. Then the nose line was dropped and carried to the top of the tower by Packy and one other man, who said he used to be a sailor and knew enough about blocks and tackles to be of help.

It was not an easy job to receive the line through the block nor to take in

APRIL SHOWERS

I know why we have showers now When April days are here And flowers grow, and birds come back To fill the world with cheer.

It's Spring time now, the gladdest time Of all, and that is why, When all the earth is glad and gay The happy angels cry.

They cry for joy that spring has come Upon the earth again; Their tear drops fall from out the sky And we think they are rain.

And mother says, "Wear overshoes, Beware of April showers." But I know it's the angels' tears That wake the sweet May flowers.

Igo Gruden: V POMLAD

Hčerkica moja, pojdiva v pomlad: v srcu, ki polno predobnih je ptičkov, nesla boš petje v tišine vseh grčikov, cvetja natresla v širine livah.

Ko boš v poldan razprostrla roke, z zlatimi žarki te solnce zaprede, pisan metuljček na dan tvojo sede, veter—kot lan—ti pogladi lase.

Kdor te bo videl, bo v srcu vesel, stvarstvo obel bo ob tvojem smehljaju, šel za teboj bo po polju, po gaju, kogar bo srečal, ga rad bo imel.

Svet bo potem kakor v pravilji grad, nima obzidja ne vrat in ne strazje, ptiček ves zlat se na oknu prikruže, čaka, da solnce gre spat na zapad:

hčerkica moja, hitiva v pomlad...

Something About Deer

As every year horses shed their old coats for new ones, so the deer in our forests or parks drop their horns. Then in about thirteen weeks a new pair of horns arrives, but they are tender and easily hurt.

A deer's new horns are called "velvet" because they grow inside of a tough skin which is coarse and brown like plush. For a long time he will not thrash his horns in the brush. It would be too painful.

When a deer is without horns, he feels weak. When the new horns start and grow, he begins to feel strong again. After while he tosses his head from side to side every day, and then he runs rapidly through the brush and undergrowth.

As his new horns become big, they also become less easily hurt. In running through the brush, the outer skin or "velvet" is broken and peeled away. In the springtime the "velvet" drops off. The deer is then very proud of his new clothes.

If a deer is not afraid of pain, he will try out his new horns long before his mates do. He will not wait until the "velvet" is gone. Wherever this outer skin is broken too soon the horn grows longer and larger. Thus it is that the bravest deer has the biggest pair of horns.

Dogs can easily follow a deer by means of scent. In each hoof there is a pasty mass which leaves slight odor on the ground. For this reason hunters usually take dogs with them.

But a wise deer can get away. He will dash into a stream, run in it, wash the odor from his feet and then circle back to his home. This act causes the dog to lose the deer's trail.

"Zakaj pa se Jožko tako dere?" Padel je v sod z mezo in zdaj ga hočejo vsi otroci iz sosesčine oblizniti!"

the slack as the men on the ground below tugged on the lines and moved the dirigible forward foot by foot. Soon, however, in spite of the wind which was now howling across the countryside and the rain which had just begun to fall, the dirigible was moored tightly against the tower and safe for the night.

"That was excellent work," commented the admiral, later, when they were all together in the warm living room of the field house. "The navy owes a good deal to your son, Captain Stuart."

He picked up a book lying on the table near Packy's elbow. "May I look?" he inquired.

It was Packy's book of air history. In it he had notes telling about each great event that had occurred since the first airplane was taken into the air. Lindbergh's flight to France was in there and also Byrd's journey across the South Pole, giving the dates of each and a few remarks concerning the achievement.

CASTLES IN SPAIN

When Robert was nine years old his father gave him a nice set of carpenter's tools. Then he built him a work bench in the corner of the store room under a fine, big window.

Of course, Robert was delighted with his tools and, for several days, it seemed he would surely chop up and nail down everything on the place that was made of wood. Sitting by his bench he would saw and hammer and plane and sandpaper sides and bottoms of cigar boxes into boats and various things, some of which, it must be confessed, needed very close attention to detect the similarity between what they really were and what Robert pretended they were.

When Robert was nine years old his father gave him a nice set of carpenter's tools. Then he built him a work bench in the corner of the store room under a fine, big window.

Of course, Robert was delighted with his tools and, for several days, it seemed he would surely chop up and nail down everything on the place that was made of wood. Sitting by his bench he would saw and hammer and plane and sandpaper sides and bottoms of cigar boxes into boats and various things, some of which, it must be confessed, needed very close attention to detect the similarity between what they really were and what Robert pretended they were.

When Robert was nine years old his father gave him a nice set of carpenter's tools. Then he built him a work bench in the corner of the store room under a fine, big window.

Of course, Robert was delighted with his tools and, for several days, it seemed he would surely chop up and nail down everything on the place that was made of wood. Sitting by his bench he would saw and hammer and plane and sandpaper sides and bottoms of cigar boxes into boats and various things, some of which, it must be confessed, needed very close attention to detect the similarity between what they really were and what Robert pretended they were.

When Robert was nine years old his father gave him a nice set of carpenter's tools. Then he built him a work bench in the corner of the store room under a fine, big window.

Of course, Robert was delighted with his tools and, for several days, it seemed he would surely chop up and nail down everything on the place that was made of wood. Sitting by his bench he would saw and hammer and plane and sandpaper sides and bottoms of cigar boxes into boats and various things, some of which, it must be confessed, needed very close attention to detect the similarity between what they really were and what Robert pretended they were.

When Robert was nine years old his father gave him a nice set of carpenter's tools. Then he built him a work bench in the corner of the store room under a fine, big window.

Of course, Robert was delighted with his tools and, for several days, it seemed he would surely chop up and nail down everything on the place that was made of wood. Sitting by his bench he would saw and hammer and plane and sandpaper sides and bottoms of cigar boxes into boats and various things, some of which, it must be confessed, needed very close attention to detect the similarity between what they really were and what Robert pretended they were.

When Robert was nine years old his father gave him a nice set of carpenter's tools. Then he built him a work bench in the corner of the store room under a fine, big window.

Of course, Robert was delighted with his tools and, for several days, it seemed he would surely chop up and nail down everything on the place that was made of wood. Sitting by his bench he would saw and hammer and plane and sandpaper sides and bottoms of cigar boxes into boats and various things, some of which, it must be confessed, needed very close attention to detect the similarity between what they really were and what Robert pretended they were.

When Robert was nine years old his father gave him a nice set of carpenter's tools. Then he built him a work bench in the corner of the store room under a fine, big window.

Of course, Robert was delighted with his tools and, for several days, it seemed he would surely chop up and nail down everything on the place that was made of wood. Sitting by his bench he would saw and hammer and plane and sandpaper sides and bottoms of cigar boxes into boats and various things, some of which, it must be confessed, needed very close attention to detect the similarity between what they really were and what Robert pretended they were.

When Robert was nine years old his father gave him a nice set of carpenter's tools. Then he built him a work bench in the corner of the store room under a fine, big window.

Of course, Robert was delighted with his tools and, for several days, it seemed he would surely chop up and nail down everything on the place that was made of wood. Sitting by his bench he would saw and hammer and plane and sandpaper sides and bottoms of cigar boxes into boats and various things, some of which, it must be confessed, needed very close attention to detect the similarity between what they really were and what Robert pretended they were.

When Robert was nine years old his father gave him a nice set of carpenter's tools. Then he built him a work bench in the corner of the store room under a fine, big window.

Of course, Robert was delighted with his tools and, for several days, it seemed he would surely chop up and nail down everything on the place that was made of wood. Sitting by his bench he would saw and hammer and plane and sandpaper sides and bottoms of cigar boxes into boats and various things, some of which, it must be confessed, needed very close attention to detect the similarity between what they really were and what Robert pretended they were.

When Robert was nine years old his father gave him a nice set of carpenter's tools. Then he built him a work bench in the corner of the store room under a fine, big window.

Of course, Robert was delighted with his tools and, for several days, it seemed he would surely chop up and nail down everything on the place that was made of wood. Sitting by his bench he would saw and hammer and plane and sandpaper sides and bottoms of cigar boxes into boats and various things, some of which, it must be confessed, needed very close attention to detect the similarity between what they really were and what Robert pretended they were.

rolling song, the refrain of which seemed to be—"Castles in Spain! Castles in Spain! Oh, the beautiful castles in Spain!"

At the head of the procession tripped the daintiest little maid Robert had ever seen. Light as a fairy, she danced along shaking her beautiful curls and snapping her little fingers, like castanets, with every step. Suddenly she espied Robert standing open-mouthed by the great doorway to the castle.

"Oh, oh!" she cried, stopping her dancing. "Look at that nice, little boy! Come, little boy, and play with me! Come, dance with me and then we will play tea party deep in the wood—we will have milk and honey and—and—I like you, nice little boy!"

"Pouff! Pouff!" A huge cloud of smoke had suddenly shot up and enveloped the castle and the dainty little girl and everything! And, too, just as Robert was stretching out his hand to the pretty little maid!

Then, an instant later, the cloud of smoke vanished and Robert found himself self back again beside his carpenter's bench in the store room with his head pillowed on his arm. He had fallen asleep at his work! And there, beside him, was the unfinished, ugly home he had tried to fashion out of a cigar box. And he heard his Papa's voice, and Papa was laughing at him.

"Goodness, Robert," he was saying, "what's all this about castles in Spain? Where did you ever hear about them?" "Please, Papa," answered Robert, covering his eyes. "I've just had one—and—"

And Papa laughed again, "I suppose so, Robert," he said. "All of us have our castles in Spain, and I dare say they are about as real, with most of us, as the one you just visited—in your sleep. You have been dreaming, lad!"

Suddenly Robert sat up straight on his stool and clapped his hands. "Oh, Papa," he cried, "now I know what grown-ups mean when they talk about castles in Spain! It's just—just castles, that they dream about or imagine."

"Yes, son," said Papa, with a smile. "Only it doesn't have to be castles, you know. It may be anything you wish, thought about and wished, wished so hard, that you had. Generally they all go up in smoke and—"

"Oh, Papa," interrupted Robert, "that's just the way mine did. I was right up in a cloud of black smoke—pouff! Just like that!"

And then Robert told his father about the wonderful castle that had sprung from the cigar box and about the dainty little maid dancing along in the roadway. And Papa smiled and patted him on the head.

"Come to dinner, Robert," he said. "There's a nice, juicy drumstick of chicken for you and—and ice cream for dessert—and neither of them are 'Castles in Spain,' you may be sure."

NASA GOSKA

Goska hodi: viga, viga, hodi, pride k nam do praga, rada šla bi do morja k utvi v svate — ga—ga—ga—

Utrva se po morju pelje, z njo gre radost in veselje, solnčni žarki so ji svati, vsi veseli, vsi so zlati. V bele haljice družice so oblekile se meglice, peljejo nevesto krasno tja čez morje živo, glasno. Na otoku rožnih dalj čaka ženin, galeb—kralj. Bel je galeb kot srebro, valčki svaje mu pojo pesem mu pojo v spomin, da odmeva iz globin, kjer so vile vse se zbrale, krono utvi bodo dale, krona pa je zlata vsa, tisoč biserov ima.

Dolga pot je do morja, kot do solna vrh neba, kratka goski je nočica in pretežka perutnica. Viga — viga, v vodi brodi, žalostno po dvoru hodi, ker ne more do morja k utvi v norja — ga—ga—ga—ga—

OCJE ODHAJA

Zdaj greš v fabriko, kjer delava tvoj naju; deset ur boš delal, deset ur tpej. Ko zvečeri se in ležam počivati, kdo ve, boš zdrav nam domov prinesel?

Velike in močne so tvoje roke, saj z njimi v fabriki stroje krepiš. A večji so stroji, močnejša kolesa, ki z njimi vsak dan do noči se vrtajo.

To glej, moj oče, da stroj te ne skrbi za to, da se vrnoš nam živ. Skrbi je za to, da v vrnoš nam živ. Skrbi je za to, da v vrnoš nam živ. Skrbi je za to, da v vrnoš nam živ.

DVA ZOBKA

Majdica ima dva zobka — to ni kar tako — da pokaže jih, smeli se kar ves dan zato. Zobka dva—pri moji veri — ni še tak stvar, zdaj bo treba tudi nekaj za pod zob vsikdar.

But Somehow It Would Not Look Like Anything But a Cigar Box

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

MORLEY, COLO.

Povono prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

I promised in my February article that my next contribution would be in Slovene, but do not think me a liar. I see every month an article written in Slovene by Rudolph Zupancic and also a few by others. Why can't we all do the same? Next time I will write in Slovene.

I would like to be friends with all the juvenile boys and girls. If they would write to me, I will answer all the letters. My address is below, in case anyone would like to do so.

In the last month's issue the editor wrote saying how disappointed he was because there were but a few articles. Let's have every juvenile member of this lodge write in and make the editor happy. This is the way to do it.

Every member write an article in English or Slovene, so that the page will be full, and then continue to write. If any of our members know of any other girl or boy in this lodge just tell them about it. Tell them it is fun to write. I am sure that the editor will be very happy. I hope all of the juvenile members will be kind enough to do this. I will close, sending my best regards to all the members and the editor.

Agnes Jancar, No. 6, SSCU, 1686 E. 32d St. Lorain, O

A CHILD'S WISH

Chisholm, Minn.—
Star light, star bright,
The first star I see tonight.
I wish I may, I wish I might,
Have the wish I wish tonight.

The baby blue eyes were gazing intently at the only star in the dark skies. Her curly hair fell about her thin shoulder and her face, though pale, seemed almost beautiful in the silvery moonlight. The rather large mouth quivered as she whispered these magic words. Brook Stewart of the St. Louis Orphanage wished every night for a dear mother to kiss her goodnight and call her loving names. The slender white hands clasped on the sill trembled.

A sharp voice brought Brook from her trance and she jumped to her feet in surprise. "Not in bed yet?" Mrs. Shrewsbury said in a sharp voice, yet kind in her own way. "Go to bed at once."

Brook quietly crept into her little white bed and fell into a fitful slumber. Morning was still gray when she awoke. Her first thought was of the widow who was going to adopt a child today. Wouldn't it be wonderful if she would be the chosen one? How slowly the hours passed for Brook. It seemed as if the time would never come, but it did at last.

The girls were lined up for inspection and the widow, accompanied by the matron, looked at them. How Brook's heart beat! Would they pick her out? Now they were looking at her.

"No, no red-head for me," spoke the widow. Did she hear correctly? She wasn't wanted. How she wished to go to her room to cry, but it was impossible. At last night came and little by little the stars stole out from their cover and looked out upon the tired world.

A ray of silvery light fell upon a whiteclad figure at a window, her eyes lost in the heavens, her lips slowly forming these words: "Please, please, won't somebody find a mother for me?"
Jessie Bovitz.

A WITNESS

Ely, Minn.—It was evening and two boys were stealing apples. The tree was in the corner of a large farm. The owner prized this tree and that night he thought he would inspect it. He had a lantern in his hand. One of the boys scrambled down from the tree and warned the other, but it was too late; the farmer was too near and saw the boy coming down the tree. He was murdered. The other boy stared in horror.

When the farmer saw the other boy he muttered to himself, "I must get him, too." The boy ran away and the farmer after him. Several times the boy was almost caught and soon the farmer gave up the chase and returned home, telling his wife nothing of the happening.

Morning came and the farmer reported the boy's death to the police. Since the body was found in his yard, the farmer was held and tried for first degree murder. There was no evidence against him, so he was let free. The other boy was present in court, but said nothing because he knew that the farmer would accuse him.

A few days later a bloody shirt was found in the farmer's shed. The man confessed that he had crushed the boy's rib as he was coming down the tree. He was sentenced to about 25 years.
Amelia Peternel, No. 2, SSCU. Age 13.

LEAP YEAR'S ASSISTANCE

Midvale, Utah.—It was a sunny day near the first of June. Carol was walking slowly home with her girl friend Jean. They were busily talking about the graduation exercises, which were just two weeks away. They arrived at Carol's home and Jean bade her a hearty goodbye. Carol went loitering into the house.

"Hello, mother," she said, kissing her. "Can you imagine that graduation is just two weeks away and I haven't even thought of what I can wear?"

"Dear," replied the little gray mother as she removed her spectacles, "I wish I were able to get you a beautiful outfit. I would like to see my little daughter more beautiful than anyone else."

"Never mind, mother dear, we will fix over my old blue dress. It is still in good condition, you know. We can remodel it some way and it will be just

like new again." Carol bowed down and kissed her mother, then rushed out of the room before her mother could see the tears that were coming into her beautiful blue eyes.

That night Dan came to see Carol. He knocked at the door and waited for an answer. It was opened by the sober looking girl of his dreams.

"Carol, are you too busy to see a struggling lad tonight?" chuckled Dan.

"Why, no, Dan, won't you come in?" asked Carol as she held the door open. After they were seated by the fire, Dan said softly, "Sweetheart, I just received a contract today to do some landscaping. I am just donating my services, but it will mean publicity for me. When I receive my promotion, will you become Mrs. Baxter? I expect the promotion in about a week. We could go to Jefferson City and be married the day after graduation. Is it yes?"

Carol raised her eyes and answered yes.

"Hello, Dan," called Carol's mother. "I didn't know that Carol was expecting you?" Dan jumped up, startled at first, and then said, "She wasn't, Mrs. Anderson. Won't you sit down?"

"No, thanks. I am going to bed now, as I am terribly tired. Good night."

"Good night," they both echoed.

"I haven't seen Dan for just about two weeks," Carol thought as she was hurrying home. She didn't have any lessons tonight, all exams were over and she was going to fix her blue dress for graduation. As she neared the steps her mother met her at the door all excited.

"Carol, dear, you have a telegram. It just came." Carol ran up the steps two at a time.

"Where is it?" she cried breathlessly. Her mother handed it to her and she ripped open the envelope and stared at the message.

"Read it," her mother commanded. "Mother, Aunt May died in June. She left her money to me. I thought you said she was poor?" replied Carol, staring at her mother. Her eyes were as big as saucers.

"Here is the letter that came, too." Carol went through the same procedure with the letter as she had with the telegram. As she opened the envelope something fell out. Carol stared at it a few seconds and then picked it up. It was a check for \$5,963.42. It was made out to her in a first payment.

"Now you can get that yellow outfit. It will be so becoming to you," said Mrs. Anderson.

"I'm going to phone Dan and tell him the good news." Within five minutes Carol had Dan on the telephone. She told him all of what had happened.

"See, sweetheart, I surely am glad for your sake. Now you can have all the beautiful things that were meant to be yours. I suppose you will be moving away from this small town and forget that you ever knew a Dan Baxter?" he said brokenheartedly.

"Listen, Mr. Baxter, you just forget all about that. I'm going to be the little Carol Anderson as I was before. We can still be married after graduation."

Dan wanted Carol very badly, but his pride was hurt. He didn't want to marry her now because she would think he was marrying her for her money.

"Sorry, honey, but I won't marry a meal ticket," and with this he hung up.

Carol moved slowly away and went to her room, threw herself on the bed and wept. While she lay there an idea came to her. She got up quickly and went downstairs to where her mother was. She told her of the conversation with Dan, but said nothing about her idea.

It was graduation night and Carol was dressed in the smart yellow outfit. Everything was quiet and one of the professors stood up and said, "I am very glad to say that the highest honors this year go to a senior. Miss Carol Anderson, will you please take the stand?"

When Carol went on the stage, she looked out in the audience for Dan. She saw him in one of the seats in the front row just as he happened to look up.

The next morning, as Dan came to work, his boss said, "Mr. Baxter, will you please go over to the Anderson home? A telephone call came this morning, saying you had to go there at once. It is important."

"Did they say what it was?" He didn't wait for an answer, but stumbled out of the building, jumped into his car and raced down the street at a law-breaking speed.

"Carol, what is it?" he cried as she met him in the doorway.

"Calm yourself, Dan. Sit down and make yourself comfortable," said Carol calmly. He seated himself and Carol knelt down beside him.

"Will you do something for me?" questioned Carol.

"Anything, but don't keep me in suspense any longer."

"Well, it is Leap Year, and since you won't propose again, I must. Will you become my husband?" asked Carol laughingly.

WHEN MOTHER GOES SHOPPING

Republic, Pa.—One day mother decided to go shopping and she told her daughter Helen to stay at home and watch the chicks so that the crows would not steal them. In the pantry she had honey and told Helen that it was poison, so that she would not eat it.

When mother was out of sight, Helen joined the girls on the street and in the meantime the crows stole some chicks. When she returned to the house she counted the chicks and found some missing. "What will I do now?" she said to herself and started to cry.

"I will eat that poison and die before mother knows it." She ate the honey, and when her mother returned she

found her on the floor crying. "What is the matter?" asked her mother. "Did you do something wrong?"

"Yes, mother, some of the chicks are missing, but it is too late to whip me now. I ate all the poison that was in the pantry." So mother did not know what to do, but let her alone without a scolding.

Louis Nickler, No. 171, SSCU, Age 13.

WHITE VALLEY, PA.

DEAR EDITOR:
This is my first letter to the Nova Doba. I am 9 years old and in the fourth grade. My teacher is Miss Sara Paul. She asked me if my father was working, and I told her he hasn't worked for three months.

My clothes are ragged, my boots have holes in them and the snow comes in. All our family is the same. Six of us are in the SSCU, except my little brother Edwards, 3 months old. We will take him to a doctor and make him a member of Lodge No. 57, too.

Ignatz Dezelan, No. 57, SSCU.

A FRIEND IN NEED

Ely, Minn.—It was getting dark and I was afraid because I was lost in the jungle. I didn't know where Zuka, my elephant, was. Zuka had been my friend since the time I had helped her out of a trap which the natives set for her. She was mistress of the jungle and all the other creatures were afraid of her.

Whenever I shouted "Zuka," she would come to me at once, put down her trunk and I would climb up on her, but where was Zuka now? Once in a while I heard noises of the wild animals about me. This made my heart beat faster. I was afraid to walk through the undergrowth, fearful of any snake which might be lurking there. Suddenly I heard a slushy sound and I looked ahead of me. There was a huge 30-foot python slithering toward me. I called to Zuka again, and to my joy she answered me shrilly and she sounded as if she was angry.

As soon as the python heard her call he rolled away, and I wondered why Zuka didn't come to me then. It was growing dark and I had to find a place to sleep. I found a bed of ferns which looked comfortable, so I laid down. But sleep would not come to me because I was thinking of the wild animals about me.

To my terror I heard a crashing of bushes and then felt something soft on my face. I jumped up and found, to my surprise, Zuka. She had been caught in a trap and had a hard time freeing herself. That was why she didn't come to me after she called.

I awoke to find my mother was holding her hand over my face trying to wake me up.

Frances Shepel, No. 2, SSCU, Age 15.

SIGNS OF SPRING

Ely, Minn.—Spring is coming and the birds are starting to come back. The air is fresh and the sun is coming out oftener. The people are beginning to wear lighter clothes. They are glad because in the winter they had to wear dark and heavy clothing, but now it makes them feel better.

The snow is melting and the streets are wet. Boys are playing marbles and the girls are jumping rope. The high school pupils are playing hooky and then have to make up that time in the detention room.

All the students and even the teachers, I suppose, have spring fever, which is a very bad sickness. The birds are singing sweetly and the trees are beginning to bud. Streets are filled with cars and the sleds, skates and skis have been put away.

Spring is a wonderful season because it seems to wake up the whole world.

Christine Lobe, No. 1, SSCU, Age 14.

BLAINE, O.

DEAR EDITOR:
This is my second letter to the Nova Doba. I was glad to see my letter in the paper. I am sorry I couldn't write sooner, but I was very busy.

We have very funny weather out here. That is the kind of weather that makes people sick. I close sending best wishes to all members.

Anna McKay.

NAGRADE

Za dopise, priobčene v mladinski prilogi Nove Dobe meseca marca, so bile mladinskim dopisnikom nakazane sledeče nagrade:

Po en dolar: Mary Margaret Supancic, društva št. 57, Export, Pa.; Mary Ilovar, društva št. 155, Blaine, O.; Bill Erzen, društva št. 33, Center, Pa.; Josephine Chanko, društva št. 66, Joliet, Ill.; Anna Rita Gall, društva 36, Conemaugh, Pa.

A SECRET FACT

I'd like to tell a secret fact To mothers everywhere, So they would just know how to act About our clothes and hair.

We like ourselves out on the lawn Without the lace and bows; With just a simple romper on And heaps of barefoot toes.

So when our mothers quite decide To dress us up like elves—I think we'll all just go and hide And let them dress themselves!

Razprave o pravilih

Gilbert, Minn.

Kakor vsaka druga korporacija, mora tudi Jugoslovanska Katoliška Jednota potom svojih uradnikov in članstva skrbeti za napredek in razvoj, ki bo koristen članstvu in Jednoti.

V prvi vrsti in najbolj važno za obstoj in napredek Jednote je, da investira svoje dohodke, kapital, na varna mesta, bodisi že v državne ali druge obveznice ali na prvo vknjižbo na posestva (mortgages). Varnost vlog mora biti prvi pogoj, drugi pa večje obresti.

Jugoslovanska Katoliška Jednota dosedaj še ni posejevala denarja na razna posestva na prvo vknjižbo, vendar, po mnenju več članov, kakor tudi po mojem, bi bilo to priporočljivo v gotovih slučajih. Seveda, najprej svojim članom, potem pa tudi drugim, če se najde ugodna in varna prilika. Vendar bi se ne smelo posoditi več kakor 50% polne vrednosti. Ob enem bi pa moral biti cenilec član Jednote, ali vsaj oseba, na katero bi se Jednota lahko zanesla z vsem zaupanjem. Najbolje bi pa bilo, da je cenilec uradnik Jednote.

Jugoslovanska Katoliška Jednota in tudi druge slovenske podporne organizacije imajo največ svojega kapitala investiranega v raznih obveznicah, katerih vrednost je danes pod par, to je, da niso toliko vredne, kolikor so podporne organizacije za nje plačale, ali se pa težko v tem vnovčijo od nekaterih pa še obresti ni mogoče dobiti.

Ker živim tukaj na takozvanem Iron Rangeu že 29 let, so mi razmere precej dobro znane. Smelo trdim, da skoraj vsa mesta tukaj naokoli, razen mesta Virginia, Minn., so izdala svoje municipalne bonde ali obveznice od \$10,000 do \$200,000 in več. Naša Jugoslovanska Katoliška Jednota ima svoj sedež tukaj in uradnikom J. S. K. Jednote so ti fakti bili dobro znani. Vprašanje torej nastane, zakaj ni bil kapital J. S. K. Jednote vsaj deloma investiran v te municipalne obveznice? Garancija, varnost teh municipalnih obveznic je ena najboljših v Združenih državah. Za te obveznice so odgovorni davkoplačevalci v okvirju mesta, in kdo so ti davkoplačevalci? V prvi vrsti je Oliver Iron Mining Co., Republic Iron & Steel, Hanna Ore Co. in več drugih. Katerih vrednost v posvetu železne rude, je več kot 500 milijonov dolarjev. Zraven tega pa te obveznice v največ slučajih prinašajo od 5 1/2% do 6% obresti.

J. S. K. Jednota je sicer bratska organizacija, kar se res lahko sliši. Pozabiti pa ne smemo fakt, da denar in bratstvo v tej kapitalistični državi ali že kjer si bodi skoraj na celem svetu, je eno od drugega tako daleč, kakor severni tečaj od južnega. Kapital, in pomnite to, da ta jednotin kapital reprezentira znoj in trpljenje našega članstva, vendar kot tak, je še vedno kapital in mora iti svojo pot. Ali raste ali propada, oziroma se manjša. Gotovo pa lahko trdim, da ga ni člana in članice J. S. K. Jednote, kateri bi želel, da se ta kapital manjša, ampak vsi želimo, da bi J. S. K. Jednota rastle in napredovala vedno.

Naj tukaj tudi na kratko omenim, da je odbor za pravila kateri je bil izvoljen pri našem društvu sv. Jožefa, št. 20, skupno z odbornicami društva sv. Ane, št. 133, osvojil več sprememb, katerih ne bom sedaj opisoval. To o priliki pošiljanja glavnemu tajniku. Koperi sprememb pa dobi vsako gorijo omenjeno društvo, da iste potem lahko izročijo izvoljenemu delegatu ali delegatinji.

Priporočljivo bi pa bilo, da daje društvo prosto voljo svojim delegatom, ker večkrat lah-

ko pride slučaj, da ima kdo drugi od navzočih delegatov ali odbornikov boljše ideje, kakor pa on sam, ali pa društvo, katero zastopa, in če mu ni dana prosta volja, je vezan, da glasuje nasproti, samo da ustreže svojemu društvu, čepravno osebnostno dobro ve, da bi bilo drugače boljše. Seveda, dolžnost vsakega delegata je, da ideje svojega društva prinese naprej in če ni boljše, da gleda, da so iste sprejete in glasuje za nje.

Jacob Muhvich, član društva št. 20 JSKJ.

Lorain, O.

Prihodnja konvencija naše Jednote se bo morala pečati poleg običajnih poslov, to je o urejevanju pravil in izvolitev uradnikov, tudi z možnostjo gradiva lastnega jednotnega doma, ker je sedaj glavni urad postal mnogo premajhen.

V glavnem uradu dela zdaj pet oseb, in to v prostoru, kjer bi se svobodno gibale komaj tri osebe. Z rastjo organizacije raste delo, da je treba zaposlovati vedno več oseb, prostor v uradu se pa vedno manjša, ker je treba vedno več omar in shramb za listine. Vprašanje nastane tudi, da-li imamo mi naše važne listine dobro spravljene, da so varne pred ognjem pa tudi pred morebitnimi nasprotniki Jednote. Po mojem najboljšem prepričanju sedajni prostori glavnega urada ne odgovarjajo več zahtevam naše organizacije. Več kot polovico važnih listin imamo izpostavljenih nevarnosti. V uradu se nahaja varnostna shramba (vault) ki pa je mnogo premajhna; v sedanjih razmerah bi potrebovali še enkrat večje. Šele potem bi lahko spravili vse važne listine in dokumente na varno.

Po mojem mnenju bi bilo najboljšo, da si Jednota zgradi svoj lastni dom, tak, da bi odgovarjal vsem potrebam bodočnosti. Seveda se tukaj pojavi važno vprašanje, kje vzeti denar za zgradbo urada? Treba bi bilo, mislim, da vsak član odraslega oddelka prispeva v to svrhu okoli \$1.75. To bi bilo malo težko zdaj, ko članstvo celo redne asesmente težko zmaguje. Videti pa je, da se pričenjajo časi polagoma izboljševati in ko se razmere obrnejo na boljše, naj bi se pričelo z gradnjo lastnega doma za Jednoto, na katerega bi bil ponosen vsak član, posebej pa še naselbina, kjer bi se urad nahajal.

Preteklo leto sem obiskal lastni urad K. S. K. Jednote v Jolietu, Ill., kakor tudi urad S. N. P. Jednote v Chicagu. Ta dva urada sta lepa in odgovarjajo zahtevam dotičnih organizacij. Primerno bi bilo tudi, da bi naša Jednota imela urad, ki bi odgovarjal njenim zahtevam. To sem napisal, da bo delegacija prihodnje konvencije vedela, da bo treba poleg drugih zadev, ki pripadajo v rešitev konvenciji, rešiti tudi važno vprašanje jednotnega urada. Kaj več z ozirom na jednotin urad bodo poročali glavni uradniki (in uradnica) iz Ely, Minn., ki so bili na zadnji polletni seji glavnega odbora JSKJ pooblaščen, da dobijo in konvenciji predložijo kak načrt o tem.

Tudi prostori uredništva-uradništva postajajo vedno bolj tesni in ne odgovarjajo več potrebam in zahtevam. V uradu se nabira vedno več reči, katere je treba hraniti, treba bi bilo omar in shramb, kjer bi se dotični predmeti spravljali, toda ni jih kam postaviti, ker je prostor premajhen. Pred nedavnim sem bil obiskal urednika v uredništvu, kjer sem na lastne oči videl, kako tesno in natlačeno je vse in da bi bil večji prostor neobhodno potreben. Pri tisti priliki je potkal neki sobrat na vrata in urednik mu je vljudno velel vstopiti. Mož pa se je kar pri vratih ustavil in z nasmehom de-

jal, da bo kar tam povedal, kar ima za povedati, češ, da v uradu itak ni dovolj prostora. Ko se bo sklepalo s tiskarno pogodbo za tiskanje našega glasila za bodoči termin, bo treba na vsak način zasigurati uredništvu-upravništvu večje prostore.

John Kumše, gl. nadzornik.

Kenmore, O.
Po mojih mislih bi bilo najbolj pametno, da bi članstvo določalo visokost dnevnice za delegate, konvencna zbornica pa naj bi določila letne in mesečne plače glavnih uradnikov. Pri tem naj bi se vpoštevala odgovornost in važnost dela, pa tudi obloženost z delom. Sama sebi naj bi delegacija le takrat krojila plače, ko pride čas, da si bomo delavci lahko sami cenili naše delo. Prav zato se člani potegujejo za mesta delegatov, delegati pa za odborniška mesta. Dokler si bodo sami krojili svoje plače, se razume, da si vsak raje malo več prikoji kot malo manj, oziroma kot bi mu drugi. To nam je prirojeno, in če tega ne bi storili, ne bi bili dobri gospodarji.

Kar se tiče simulantov in zasleditve istih, bi bilo po mojem mnenju najboljšo, da bi bili taki obiskovalci bolniku, oziroma simulantom nepoznani. Mogoče bi se v to svrhu porabili člani drugega društva. Vsaka taka preiskava bi se morala vršiti tajno in imena preiskovalcev bi morala ostati tajna. Seveda, taki obiskovalci ali preiskovalci bi morali biti zanesljivi, značajni in strogo nepristranski, da bi glavni urad lahko vpošteval njihova poročila. Čim dalje se bo vlekla depresija, tem več bomo imeli med našimi člani lačnih bolnikov. Za lakoto in pomanjkanje pa po pravilih ne moremo plačevati podpore, ker tozadevne sklada nimamo, torej tudi ne more nihče vanj plačevati. Marsikak dolar izplača naša organizacija na račun brezdelja in pomanjkanja, bolezen pa je samo simulirana. Bolniški obiskovalci marsikaj pregledajo, ker se nečejo zameriti članom, ki bi jim mogli morda pozneje izven društva škodovati, kar sem že tudi sam pred leti doživel, ravnanje se po jednotnih pravilih.

Dalje tudi ne priporočam, da bi se v bodoče plačevalo za operacije, katere niso navedene v pravilih, ker včasih bi se znalo zgoditi, da bi ožje poznanstvo, prijateljstvo in sorodstvo lahko pri takih prilikah igralo važno vlogo.

George Shultz, predsednik dr. št. 127 JSKJ.

Kansas City, Kans.
Bliskovito beži čas in 14. redna konvencija naše Jednote je takorekoč pred durmi. Dolžnost je, da se tudi od društva Vit. sv. Jurija, št. 49 JSKJ nekoliko oglasimo in podamo naše mnenje g konvenciji o pravilih. Skoraj vsako društvo ima svoje mnenje glede bodočih pravil naše Jednote, toda v tem se gotovo vsi strinjamo, da vsi gledamo za večjo in močnejšo J. S. K. Jednoto.

Priporočljivo bi bilo, da bi se v našem mladinskem oddelku vpeljal takozvani stroškovni sklad, če bi le bilo mogoče izhajati s sedanjim asesmentom. Tu in tam se zgodi, da se otrok poškode, da si zlomi roko ali nogo ali da se mora podvreči kakšni manjši operaciji. V takih slučajih naj bi Jednota plačala bolnico in zdravnika, ne pa kakšne bolniške podpore. Za vse take poškode naj bi se plačalo stroške iz mladinskega sklada. S tem bi bilo starišem odvzeto veliko breme, posebno v časih kot so današnji.

Vsi vemo, da vsaka konvencija stane Jednoto velike vsote, zato bi bilo priporočljivo, da bi se dnevnice delegatov znižale od \$7.00 na \$5.00. S tem bi se olajšalo breme vsemu članstvu, da ne bi mu bilo treba plačati (Dalje na 8. strani)

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu.

Pravno prosim za nekoliko prostora za objavo svojih dopisa. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis napisao sam u morleyju, a drugi u Colorado Springsu. Moj prvi dopis

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslavanske Katoličke Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člana 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VIII. NO. 15

Pomladno razpoloženje

Vsako leto pride v deželo pomlad tako gotovo, kot pride dan za nočjo, vendar jo vsako leto težko pričakujemo in jo vsako leto z odkritim veseljem sprejmemo. Ni treba, da bi bil človek pesnik, da ga omamljajo čari pomladi, tudi na čisto praktične ljudi pomlad blagodejno vpliva. Kot nekako proglašanje neodvisnosti in svobode se nam zdi, kadar odložimo težke zimske površnike in se laški in prosti napotimo v sveže pomladno jutro, v smehljajočo pomladni dan. Svet in življenje se nam zdita tisočkrat lepša, življenjske skrbi in nepravilnosti pa mnogo lažje kot prej. Ugrizljivi zimski vetrovi so izgubili svojo oblast in besedo in žametno mehke pomladanske sapice nam božajo obraz. Le dobrota in lepota moreta vzbuditi speče kali vsega dobrega in lepega v normalnem bitju.

Lepa, odkritosrčna in prijateljska beseda ima navadno v našem družabnem življenju tisto čarobno moč, kot jo ima pomladansko solnce na prebujajočo se naravo. Izjeme so seveda posvodi in včasih je treba nevihte, bliska in groma, da se sprosti električna napetost, ki se je nagrmadila tu ali tam. Pri taki priliki včasih pade tudi kaka žrtev, toda to je neizogibno, ker taki so zakoni narave. V splošnem pa velja pravilo, da se z dobroto in mehko preprostostjo več doseže kot s pretiranim samoljubljem in oholo vladateljstvom.

Pomlad je čas oživiljene aktivnosti v naravi in ima tudi v tem oziru blagodejen vpliv na nas. Kot otroci narave, četudi smo se vsled splošnih življenjskih razmer morda precej oddaljili od nje, se ne moremo ustavljati tej sili, vsaj dolgo ne. Neka neznanja moč nas priganja k delu s tako odločnostjo, da se pričujemo kar nekako sramovati zimskega mrtvila. Pravilno je, da sledimo temu pomladnemu klicu in izrabimo vračajočo se energijo v blagor sebe in svojih, v blagor ožjih skupin, katerim pripadamo, in v blagor človeštva v splošnem.

Ne pozabimo pri tem, da je ena ožjih skupin, katerim pripadamo, tudi naša J. S. K. Jednota in da je naša dolžnost, da tudi njej posvetimo del pomladanske energije. Premotrimo krajevne razmere, ki nam bodo pokazale na kak način ji moremo največ koristiti.

Razmere nam bodo morda pokazale različne poti in med temi bo nedvomno tudi pot, ki vodi k pomnoženju našega mladinskega oddelka. Zdi se, da tej točki posvečamo vse preveliko pozornosti. Vprično obstoječih razmer je pridobivanje članov v odrasli oddelek v mnogih krajih zelo otežkočeno ali sploh onemogočeno. Skoro povsod pa se še določa zdravi in čvrsti kandidati za mladinski oddelek, poleg tega pa je asessment mladinskih članov tako nizek, da to tudi v teh časih ne predstavlja skoro nikake resne zapreke za pristop.

Poročila iz glavnega urada dokazujejo, da zadnje čase dobiva odrasli oddelek največ članov iz mladinskega oddelka. Mladinski oddelek je tista neprecenljiva drvešnica naše Jednote, odkoder mesec za mesecem presajamo mlada in zdrava drevesa v vrt odraslega oddelka, da z njimi napolnimo razredčene vrste.

Pomlad, čas sejanja in sajenja, naj nas opomni, da je bolj kot kdaj prej treba paziti na našo drvešnico mladinskega oddelka, da se nam ne izčrpa. Ako nam je res pri srcu blagor in napredek J. S. K. Jednote, bomo ne le napolnili, ampak celo razširili to njeno dragoceno drvešnico z vpisovanjem mladinskih članov v naša društva.

IZ URADA GLAVNEGA PREDSEDNIKA

Tem potom naznanjam, da je večina glavnih odbornikov glasovala za predlog glavnega tajnika, ki se tiče odbora za sestavo provizoričnih pravil in ki določa, da se poruši na seji glavnega odbora meseca januarja t. l. sprejeti sklep, ter ostane odbor za sestavo provizoričnih pravil isti, ki je bil izvoljen na izredni seji glavnega odbora v Chicagu. V tem odboru so sledeči člani glavnega odbora: John Movert, Anton Okolish in William B. Laurich; ex-officio in kot pomožna odbornika pa sta glavni tajnik Anton Zbašnjik in vrhovni zdravnik dr. F. J. Arch.

Provizorična pravila so v delu že od zadnje izredne seje. Radi tega apeliram na člane naše Jednote, ki imajo kakšne konkretne nasvete za izboljšanje naših pravil, da jih pošljejo direktno na tajnika tega odbora, to je na sobrata Antona Okolisha, 1078 Liberty Ave., Barberton, Ohio.

Z bratskim pozdravom,

Paul Bartel, gl. predsednik.

IZ URADA GL. POROTNEGA ODBORA JSKJ

Od sobrata Rudolpha Perdana je došlo poročilo, da se nahaja v bolnici. V sled tega naznanjam cenjenemu glavnemu odboru in vsemu članstvu JSKJ, da se bo obravnavo med njim in glavnim tajnikom prekvalificiral za toliko časa, da bo sobrat Perdan sposoben za nadaljevanje.

Z bratskim pozdravom,

Joseph Plautz, predsednik gl. porotnega odbora.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)
nebesih — pa saj jih tudi potrebuje!

Ameriški bogataš H. Denny Pierce ima posebno uro, ki kaže čas nazaj. Ta ura je nameščena v sobi, kamor prihajajo k zabavam njegovi prijatelji, da se jim nikoli ne mudi domov, ker je ura vedno manj. Taka ura bi bila zelo priporočljiva za igralce kart, še bolj pa za štarparje, da bi pozabili kdaj so lačni.

Neka organizacija se je zavzela, da bo sestavila imenik ali seznamek vseh bogov od nekdanjih časov do danes. Upam, da bodo med njimi navedeni tudi ameriški dolar, kajzer Viljem in Mussolini.

Naš jezik ne bo še tako hitro zamrl med turojeno mladino, četudi se ga ta v medsebojnih pogovorih navadno ne poslužuje. Zakorenjen in skrit je v srčih, a včasih plane na dan prav nepričakovano.

Nedavno sem obilnoval vročo jutranjo kavo v neki grški restavraciji. Sedel sem na okroglem, vrtečem se stolu kar pri pultu, ker za dve ali tri minute ni vredno sedati k mizi, in sem begal z očmi po novicah v jutranjem listu. Ena tam vposlenih strelčič je turojena Jugoslavanka, in ko ji je v ozadju restavracije posoda nekaj nagajala, se je sama pri sebi glasno razjela: "Bom vse do hudiča razbila!" Jaz sem se potuhnil, kot da nič ne slišim in nič ne vidim, toda razigran smeh na obrazu me je spremljal vse do urada.

Drugič sem se okoli desete ure zvečer vračal domov. Na nekem vogalu je stala gruča podoraslih fantov, ki so se v angleščini pogovarjali in šalili med seboj. Komaj pa sem se oddaljil dobrih deset korakov, je iz gruče zadonela naša pesem: "Gor čez jezero, gor čez gmajnico..." Glej, sem si mislil, kako naši so ti fantiči, dasi se tega morda niti sami ne zavedajo! Moje mrko razpoloženje se je hipoma razkadilo, in predno sem prišel do svojega wigmava, sem kar nevedoma že tudi jaz živjagal: "Gor čez jezero, gor čez gmajnico..."

Petje robinov, ki se zdaj vsako jutro in vsak večer razlega iz naših vrtov in parkov, nas mora prepričati, da so ti krlitati naši bratci neprimerno srečnejši kot smo mi, ki si domišljujemo, da smo krona stvarstva. Vse jim je na razpolago zastoj in v obilici. Stanovanja si sami zgradijo iz materijala, ki jih nič ne stane, gliste v vlažni zemlji se jim same debelijo, treba je samo, da si jih sproti navlečejo za vsako južno, čez dan se leno ogrevajo na toplem solncu ali pa se s svojimi izvoljenkami izprehajajo po ozelenelih livadah in večernega spanja jim ne kratije niti svetovni problemi, niti seje pesne veselje in surprise parties. Strank ne poznajo drugače, kot če se gre za tolstjo glisto ali brhko robinovko. V nekaj tednih vzgojijo in z dotami preskrbijo svoje mladino, nakar prelenarijo vroče poletje v hladnih gozdnih sencah ob žuborečih potokih. Na jesen se počasi pomikajo proti gorkemu jugu, kjer gliste vedno gomazijo in sladke jagode vedno zorijo. Ne poznajo prezemanja, pomanjkanja, niti davkov, prvih in drugih morngečev, debentur, moratorijev, kriz in depresij. Ej, robinji že vedo, zakaj tako po vsa jutra in vse večere!

A.J.T.

TAK PORORŠČAK!

V San Franciscu je nedavno stopil v pokoj 70-letni Marshal Damon, vrhovni strojnik na prevoznem parniku v San Franciscu zalivu. Tekom svoje dolgoletne službe je prevozil po morskem vodilu zaliva 900.000 milj, toda nikdar ni bil na odpriem morju.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

kem govoru je Slovence primerne predstavil ameriški javnosti Mr. Frank J. Lausche.

Iz raznih krajev Zedinjenih držav je dobilo uredništvo Nove Dobe poročila, da se je slovenski program dobro slišal in da je zelo ugajal. Iz Minnesote se neki sobrat uredništvu lepo zahvaljuje, da je bil slovenski program v listu pravočasno naznanjen, da so bili rojaki tako deležni krasnega duševnega užitka. Obenem prosi, naj bi uredništvo tudi v bodoče pravočasno naznanilo čitateljem, kadar bo zopet kaj tako lepega v zraku.

Iz Montane piše drugi sobrat, da so željno pričakovali ure, ki je bila naznanjena v Novi Dobi za nastop slovenskih pevcev. Ko so se oglašili, se je zdelo poslušalcem, da so v stari domovini. Obžalujejo, da tam na zapadu le redkokdaj slišijo slovenski program, ker male oddajne postaje iz vzehda ne dosežejo tja. Želijo, da bi imeli še večkrat priliko slišati slovenske pevce po WTAM radio postaji.

Taka poročila pomenijo najlepše priznanje in zahvalo pevcem in pevkan v sploh vsem, ki so v omenjenem programu nastopili. Uredništvo pa od svoje strani želi, da bi moglo v doglednem času čitateljem Nove Dobe zopet sporočiti o sličnem slovenskem programu na radio.

PROBLEMI PRISE-LJENCA

(Nadaljevanje s 1. strani)

Narodno bogastvo in narodni dohodek

Vprašanje: Še v teh časih slišimo, da so Združene države najbogatejša zemlja na svetu. Koliko prazavprav znaša njihovo narodno bogastvo in kolikor znaša narodni dohodek?

Odgovor: Vstevši vrednost zemljišč, stavb, opremo industrijalnih podjetij, železnice, osebno bogastvo, se narodno bogastvo Združenih držav v letu 1930 ceni po centivi National Industrial Conference Board-a na 329.7 milijonov dolarjev in letni dohodek na 71 milijonov. To znači 8.9% manj narodnega bogastva in 18.4% manj dohodka kot v prejšnjem letu.

Kar se tiče drugih dežel, se bogastvo Angleške ceni za isto leto na \$130 milijonov, Nemčije (l. 1929) na 70 milijonov, Francije (l. 1925) na 60 milijonov, Canade (l. 1927) na 25 milijonov, Japonske na 51 milijonov in evropske Rusije (l. 1924) na 50 milijonov dolarjev.

Plačal mezdo s s'abim čekom
Vprašanje: Delal sem v državi New York za nekoga kontraktorja, ki mi je mesto plače dal ček. Banka pa je vrnila ček, češ, da ni zadosti denarja v banki. Kaj naj storim?

Odgovor: Najprej je proti zakonu plačevati s čeki, razun po posebnem dovoljenju s strani državnega Labor Departmenta. Ako pa še ček ni bil dober, smete iti na zakonsko sodnijo (Magistrate's Court) in vložiti pritožbo, ako je bil ček datiran onega dne, ko ste ga dobili. Kazen je tako stroga, da bo gospodar storil vse, da poravnava. Ako pa je bil ček datiran vnaprej, vam je odprta le civilna pot. Smete ali vložiti tožbo na Municipal Court, ali pa vložiti pritožbo na State Labor Department.—F.L.I.S.

INDIJANSKA ČETA

Edina indijanska "armada" v Zedinjenih državah je iz samih Indijancev sestavljena kompanija ameriških vojakov, ki se vežba v Phoenixu, Arizona.

DALJŠE ŽIVLJENJE

Od leta 1920 do 1930 se je število oseb, ki so dosegle starost nad 65 let, zvišalo za 34 procentov. V istem času pa je število otrok pod petim letom nazadovalo za en odstotek.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

ga blaga v Canado, ki je dozdaj znašala en odstotek vrednosti, je bila vzdignjena na štiri odstotke.

RAZVOJ TRGOVINE z Rusijo priporoča Thomas A. Morgan, predsednik Curtis-Wright eksportne korporacije. Može se pritožuje, da Amerika daje velike kredite bankerotnim državam v Evropi, da iste lahko delajo trgovino z Rusijo. Naš izvoz v Rusijo je padel za 92 procentov, medtem ko se je izvoz iz Nemčije v Rusijo vzdignil za 112 procentov. Boljši trgovski odnosi z Rusijo bi lahko v Zedinjenih državah zaposlili vsaj 100.000 delavcev. Po izjavah Mr. Morgana Rusija vse pošteno plača.

KLJUB DEPRESIJI mora biti v deželi še vendar precej denarja, kajti Ford Motor Co. naznanja, da je dobila naročila in prva naplačila za 300.000 novih 8-cylindriških Ford avtomobilov. Poroča se dalje, da bo produkcija od 1. maja naprej znašala po 1.000 avtomobilov dnevno.

V REPUBLIKI Ecuador je pretekli teden vzplamtel revolucija, ki jo vodi Ildefonso Mendoza, lansko leto poraženi predsedniški kandidat.

FINSKA je dne 5. aprila z velikim veseljem praznovala osvoboditev izpod "jarna prohibicije." Opojene pijače kontrolira vlada in cene istih so polovico manjše, kot so jih zahtevali butlgergari. Neredov ni bilo in tudi ne prevelikega popivanja.

NA DUNAJU je umrl grof Otokar Czernin, ki je stal na čelu avstro-ogrski vladi v njenih zadnjih letih pred razpadom monarhije. Obljubljal je avtonomijo slovanskim narodom, ko je bilo že prepozno.

PAUL VON HINDENBURG je bil dne 10. aprila ponovno izvoljen predsednikom nemške republike. Za Hindenburga je bilo oddanih 19,359,642 glasov, za fašista Hitlerja 13,417,388, za komunističnega Thaelmanna pa 3,606,388.

LONDONSKI LIST The Sunday Express je dne 10. aprila prinesel senzacionalno poročilo, da je namreč na poti v London deputacija poslancev iz Jugoslavije, ki bo baje ponudila jugoslovanski prestol princu Arтуру Connaught, nečaku angleškega kralja Jurija. Deputacija baje vodi Svetozar Pribičević, svoječasn minister. List nadalje poroča, da se kralj Aleksander vsled vedno večje nezadovoljnosti v deželi ne počuti posebno varnega na prestolu in da je za vsak slučaj že naložil sedem milijonov funtov v londonskih bankah.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

vzame v začasno upravo država do razdelitve zainteresiranim občinam, ki jih je skupno 66. Na posamezne občine odpadejo torej malenkostne površine v povprečni izmeri po 3 ha. Drugi interesenti, zlasti v ta namen osnovane gozdne in pašniške zadruge, pri razdelitvi teh gozdov ne bodo upoštevane.

Prva slovenska arhitektka. Diplomski izpit iz arhitekture je napravila prof. Dušana Šantlova, hčerka grad. Saše Šantla.

Trije smrti primeri v družini v nekaj dneh. Čevljar Štefanec Stefan iz okolice Murske Sobote je preminil te dni za pljučnico v bolnici. Dan poprej mu je umrla žena, dva dni prej mu je umrla hči. Ostal je od družine le en otrok, ki so se ga dobri ljudje usmili.

Jugoslovanska Kat. Jednota
Ustanovljena 1. 1898
Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.
Glavni odborniki:
Predsednik: PAUL BARTEL, 339 North Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Podpredsednica: ROSE SVETICH, Box 1395, Ely, Minn.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:
DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S., Pittsburgh, Pa.
Nadzorni odbor:
Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERT, 412-12th Ave., E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Perotni odbor:
Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:
NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Urednik in upravitelj: A. J. TERBOVEC

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne posiljanje, naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišnica spravevala naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in spremembe naslovov, naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se upogne na tajnika bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se na obrnite na glavnega tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z osemimi člani ali članicami.

Po 17 letih se je oglašila Rusije
Janez Sušnik iz Krivovca pri Gozdu nad Kamnikom odšel leta 1915 na vojno. Šel na bojišče v Galicijo. Čas vojne se ni niti enkrat spomnil in ko tudi po vojni vrniti ni bilo o njem nobenega glasu. Pred dvema letoma je bil proglašen za mrtvega in domači upravičeno sodili, da je padel. Pred dvema letoma so domači upravičeno sodili, da je padel. Pred dvema letoma so domači upravičeno sodili, da je padel. Pred dvema letoma so domači upravičeno sodili, da je padel.

Dne 13. marca pa so Sušnikovi v svoje veliko začudenje prejeli od Janeza pripravljeno pismo iz Rusije. Pismo je oddano na pošti 28. februarja v Tešinovski v odeski guberniji. Naslov je pisan najprej v cirilici, potem pa še v latinici, potem pa še v ruski. Janez Sušnik gotovo ni še nič poučen o posebnih značilnostih vojne in o novo nastali državi, ker je napravil napako, da je napisal "Avstrijsko kraljestvo". Kranjsko deželo in pošto državi ni pripisoval. Pismo je malo preko Dunaja in Ljubljane srečno v Kamnik.

Vsebinska je pisana v cirilici in ruskem jeziku. V pismu Sušnik poudarja, da se ni zabil slovensčine, vendar je v cirilici in ruskem jeziku. Bodo domači bolj gotovo pismo v roke. Najbrž se bo stroge boljševeške cenzure. V pismu se pritožuje, da je sal že velikokrat, vendar nima kaj se ni dobil nobenega odgovora. Prosi domače, naj mu vendar sporoče, ali so še v Rusiji oženi, vendar je še v Rusiji oženil, vendar je še v Rusiji oženil, vendar je še v Rusiji oženil, vendar je še v Rusiji oženil.

Najbolj usodno za državno in narodno celoto je propadanje kmeta, ki tyori ne le v državi, temveč še vedno tudi v Sloveniji ogromno večino in ob enem jedro vsega prebivalstva. Kmet je, ako izvzamemo okolice velikih mest in industrijskih naselbin, popolnoma obubožal. Če je pokrajine so v Jugoslaviji, kjer ljudje nimajo kaj jesti, tudi v Sloveniji so na žalost preštevilne kmečke hiše, v katerih gospodari glad; pomanjkanju so izročene vse kmečke rodbine, ki na lastni zemlji niso mogle dovolj pridelati za svojo prehrano, denarja, da bi si lahko kaj kupili, pa tudi drugače trdni kmeti nimajo. Cele vasi so, močne in velike, ki skupaj ne premorejo stotaka.

NAZAJ K NARAVI

V Zedinjenih državah se leta 1918 okrog pet milijonov ljudi preselilo iz farm v mesta. Leta 1931 pa se je šest milijonov oseb preselilo iz mest nazaj na farme.

JABOLČNA DEZELA

Eksperti neke korporacije trdi, da v živili, so izraznala Američani pohrustajo 272 milijard jabolk vsako sekundo.

New Era ENGLISH SECTION OF Nova Doba

Official Organ of the South Slavonic Catholic Union.

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought.

CAPABLE DELEGATES

April and May are the two months that will find many delegates elected for the coming 14th regular convention to be held at Indianapolis, Ind.

Formal official notices from our supreme secretary appeared in last week's issue of New Era calling the members' attention to the task of selecting representatives to the SSCU's highest legislative and judiciary body.

"A list of subordinate lodges consolidated for the purpose of electing joint or common delegates" was also published last week in which the greater number of English-speaking groups were included. Such individual groups must elect their candidates during the month of April, so that each group may elect its common delegate during the month of May.

The importance of electing capable delegates cannot be over-emphasized. Members who understand the principles underlying our fraternal organization—who realize problems confronting our SSCU—who are capable of expressing the wish of the lodge—in fact, those who really have the progress and welfare of the local lodge and our Union at heart should be considered.

Many have the erroneous impression that delegates are out for a good time in attending a convention. But fortunately these constitute a minority. Train rides, a change of scenery, new acquaintances and the like, are subordinate to the tasks imposed by a convention.

Therefore, it is extremely important that only worthy members are elected. And, especially, in face of the current crisis that has rocked the foundation of economic law, impoverishing many, and, most important to us, has created problems for our organization.

When fraternal organizations were first established among the Slovenes, immigration from what is now Yugoslavia was at its peak, and continued so for many years. Which meant that a lucrative field for new members was continually pouring in. All this has practically stopped, due to the immigration law. Hence attention has been centered upon the American-born Slovene. It is up to the English-speaking groups to carry on the work of our SSCU.

This means that delegates to the convention will have to provide plans whereby youth will continue to show an increased interest. A plan to enroll juvenile members on a greater scale than has been the practice heretofore will have to be mapped out. After all, the root of our Union is the juvenile, for upon him or her depends the substance of our SSCU.

NEWS OF JOLIET

Pine Tree Dance to Feature Joliet Activities April 23

Joliet, Ill.—Dance tickets are going great for the SS. Peter and Paul latest venture, the Pine Tree Dance. Hurry up, brothers and sisters, and get yours. The price is only 35 cents for men and 15 cents for ladies any time before 9 o'clock the night of the dance. Any SS. Peter and Paul member will furnish you with tickets. It will be something new and different. And, by the way, there will be two fine door prizes given away, one for the ladies and one for men.

The "Four Horsemen," very popular and good local musicians, will furnish the music for the hop.

And the crowd will be the largest and gayest ever, if the entertainment committee has anything to say. For they are working very hard to have a first-class dance on Saturday evening, April 23, from 8:30 to 12 midnight, at the Slovenia Hall. So we invite one and all members and friends in and around Joliet to attend.

The Louis Joliet committee will meet some night this week to conclude plans for the dance.

As soon as possible we will give to our readers the exact position attained by our JSKJ B. C. meet.

In behalf of the SS. Peter and Paul bowling team, I wish to thank the Cleveland SSCU bowlers for extending their warmest congratulations to our team.

J. R. Kozlvecar Jr.,
No. 66, SSCU.

ILLINI STARS

Hold Bunco Party April 22 in Cicero; Public Invited

Chicago, Ill.—The next monthly meeting of the Illini Stars will be held on Tuesday, April 19, 8 p. m., at Berger's Hall.

Each and every member should attend and vote for the member most fit for the position of delegate, to represent us at the coming convention of the Union.

Members who have not been attending our regular meetings have been missing plenty of dancing and good refreshments prepared by the sisters of our lodge. Um-m-m, boy, are they good? And how! If you don't believe me, come to our next meeting and find out for yourself.

Here's hoping I see you all. Illini Stars extend a cordial invitation to the members of SSCU and the public in general to attend their bunco and card party. It will be held Friday, April 22, 7:30 p. m., at Odd Fellows Hall, 25th St. and 55th Ave., Cicero, Ill.

There will be plenty of prizes, refreshments and dancing, so everybody who wishes to have an enjoyable evening should attend.

Charles Jezek,
Secretary, No. 211, SSCU.

COFFEE

The early history of coffee as a beverage is obscure, but it is believed that the coffee tree was originally found by Arab travelers in the Ethiopian province of Kafa about 1,000 years ago. The plant acquired the name "coffee" from Kafa, and seed was taken from Kafa to Arabia, whence it was gradually introduced to the rest of the world.

COMMENTATOR

"By Special Permission of the Copyright Owners"

Lately the radio broadcasts have become infested with the phrase "By special permission of the copyright owners." As if advertising of toothpastes, baked goods, "cured hams," coffees, and throat antiseptics, was not irritating enough, along comes this much used expression.

When I first heard "by special permission of the copyright owners" on the radio I was rather pleased to think that the sponsors of the program should use so much consideration for borrowed songs.

But I soon got tired of it. Whenever I hear the piece "Cat and the Fiddle" and "Cow Jumps Over the Moon" I know that sooner or later "by special permission of the copyright owners" will be on tap.

And how I hate it. Why must it be thus?

Whenever I tune in my favorite broadcasts I make sure that most of the advertising is left out. Now comes along "by special permission of the copyright owners" that I have to eliminate. What next?

A fortune awaits the patented manufacture of any contrivance that will automatically eliminate all advertising and the much detested "by special permission of the copyright owners," and, incidentally, the 15-minute bells of interruption. At least I think so.

The public is not paying for the broadcast. Thank heavens. However, they do pay for the radio, not only once, but many, many times, in the form of installments. (I am speaking from experience.) And what is most expensive, the public pays in the form of nerve exhaustion listening to the hackneyed expressions such as "by permission of the copyright owners."

It appears as if the current depression was not the only major factor growing steadily worse. (So they say.) The radio broadcasts seem to suffer the same predicament.

Dear readers, I know I have burdened you with that pet expression "by special permission of the copyright owners," but I assure you it is for the last time. At least in this article.

Perhaps the gentle reader has realized the agony my sensitive mind has gone through in listening to that undesirable phrase. No, I shall not repeat it.

L. M. K.

Attention, Members of Lodge Zvezda!

Chicago, Ill.—All members of Lodge Zvezda, No. 170, JSKJ, are requested to attend the next regular meeting, which is scheduled for April 21 at 2254 Blue Island Ave.

At this meeting election of a candidate to run for a common delegate for the 14th regular convention of the South Slavonic Catholic Union will take place.

In addition to this, it will also be necessary to select an entertainment committee to make arrangements for Lodge Zvezda's dance to be held at the Lawn-dale Masonic Temple on May 7.

With all these important subjects to be discussed, it is hoped that all members will make it their duty to be present.

Agnes Jurecic, Sec'y.

Mr. Nag: You think more of the dog than you do of me.
Wife: Well, the dog grows less.

ATHLETIC BOARD OF S. S. C. U.

Chairman: F. J. Kress, 204 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vice chairman: J. L. Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, O.
Joseph Kopler, R. D. 2, Johnstown, Pa.
J. L. Jevitz Jr., 1316 Elizabeth St., Joliet, Ill.
Anton Vessel, 819 W. Birch, Chisholm, Minn.

Louis M. Kolar, Athletic Commissioner and Editor of English Section, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BRIEFS

Ann Govednik of Chisholm, Minn., is the unofficial best women's breast stroke swimmer in the United States by virtue of her 100-yard swim in the preliminary event of the Minnesota high school meet, which she made in 1:18, breaking the record made by Agnes Garity of New York in 1:19.4. This record is recognized as the new national high school record, but not in the official Amateur Athletic Union record, which requires that the events must be under the auspices of A. A. U. regulations. On April 2 Miss Govednik won the 10-point winner cup by coming in first in two events. Captains of the high school girls' swimming teams started a fund to send Ann Govednik to the Olympic tryouts that may be held in Chicago. She also broke the Minnesota state record of 39.4 seconds for the 50-yard breast stroke, making it in 36.3 seconds. An attempt to break the A. A. U. record will be made by her on April 22 at Virginia.

General Pera Zivkovich, known as "Napoleon of the Balkans," resigned as premier of Yugoslavia, April 4, 1932, because of widespread discontent among the Slovenes, Croats and Serbs that demand free general elections, freedom of the press. General Zivkovich was made dictator Jan. 6, 1929, "when King Alexander brushed aside constitutional government, in the hope of ending domestic disorders."

Associated Press reported on April 10 that the Sunday Express of London, England, believed that an offer was made to Prince Arthur of Conaught, nephew of King George, to occupy the throne of Yugoslavia, in lieu of King Alexander, "who does not feel secure on his throne, and who, it is understood, placed 7,000,000 pounds to his credit in London in case of eventualities." Yugoslav Parliament convened recently after an absence of three years, and when a speech from the throne was read at the opening of the new parliament it omitted any mention of a return to liberty, free speech and a free press, causing considerable discontent.

Slovenes far and distant from Cleveland tuned in on the radio broadcast conducted by Station WTAM Tuesday evening, April 5. Zarja Chorus, Josephine Lausche-Welf and Mary Udovich, duet, and Mitzi Grdina presented a program of Slovene music. Frank Lausche, Slovene attorney, gave a short talk.

SS. Peter and Paul Lodge, No. 66, SSCU, of Joliet, Ill., will give a Pine Tree Dance Saturday, April 23, at Slovenia Hall.

"If you are a good little boy today, Jimmie, I'll give you this nice, bright, shiny penny."
"Aw, Pa, couldn't you make it a dirty, old battered-up quarter instead?"

INDIAN SHORTS

Basketball Season Over for the Indians April 15

Chicago, Ill.—All members of the Indian basketball squad are asked to hand in their uniforms on Friday, April 15, at 7:30 p. m., at which time will be held an election for a captain and manager for next season; also to decide as to what athletic activity to take up next.

Our regular monthly meeting will be held Thursday, April 14, 7:30 p. m., at 1615 Blue Island Ave. All members are urged to be present, as this is a very important meeting.

Bill Hellwig is back in Chicago again after living in Cicero for about six months.

Girls, how do you like the red coat that Frances Broski is wearing? If you like it, tell her so, and the lodge will furnish the emblem.

A few suggestions for our annual meeting. A basketball party or a party after the play. Contests in chess, checkers or what have you.

Leo W. Moore,
Secretary, No. 220, SSCU.

Editor's Note

"Discussion, communications, or articles relating to religion or politics, or personal attacks on account of religion or politics" cannot be published in the official organ, as provided for by the By-Laws of our SSCU.

At times an article is submitted to the New Era relating to religion or politics, which must be discarded entirely. Often a paragraph or two in a submitted article will have reference to religion or politics, which must necessarily be crossed out and only the remainder published.

As a general rule, the members have observed the prohibiting clause in the past. Steady contributors to the New Era, especially, have avoided religion and politics in their articles. Hence it is reasonable to expect an article now and then in which the writer overlooked the limits of our By-Laws.

The editor regrets the necessity of omitting certain items of news because reference has been made to either religion or politics; chiefly, since the writer, undoubtedly, has spent considerable time in preparing the article.

Joliet JSKJ Hits 3002

Joliet, Ill.—The Joliet JSKJ boys again showed their championship form by bowling 3002 in the Thomas A. Edison League.

But even with this score, the best they could do was two out of three games. In the last game the other team was just a few steps ahead of our bowlers.

High man for the evening was Horwath, who came through with a total of 663. Next we find Hazer hanging on to a total of 629. Other 200 bowlers were: Ramutta, who had a 203 and a 212 game, and Kobe, who came up with a 201 game.

Scores:

JSKJ NO.	66	212	179
Ramutta	203	212	179
Kobe	188	201	197
Kubinski	183	179	165
Hazer	201	247	181
Horwath	216	233	214
Totals	996	1070	930

JAHNEKE BROTHERS

Jahneke	179	177	183
Hierath	182	165	219
Lindberg	188	155	174
Fische	177	201	214
Totals	726	694	789

OUR VANISHED TRADES

How Many Remember When Blacksmith Had Apprentices and Wagon Trains Instead of Autos Blocked Roads?

Occupations as revealed by the 1930 census confirm the death or lingering illness of many trades. Auto mechanics, electricians, radio repairmen and manicurists were unknown in 1850, when the first occupational census was taken. In their stead we had blacksmiths, bell hangers, brewery workers and snake oil salesmen.

A copy of the diminutive Cherokee Tomahawk, published at Fort Gibson, Cherokee Nation, for March 13, 1865, speaks of "Wagonmaster Gleason's train of 27 wagons, loaded with flour" arriving after 18 days on the road with the loss of but two mules. Gone are the wagonmasters and wagon trains, and gone also is the old-time wagon yard, where people used to stop to swap news, including stories of how bobsleds loaded with grain raced break-neck to the elevators. The farmer now hauls his produce by Ford or Chevrolet truck instead of Conestoga or Mitchell wagon. Yet some of the farmers still smoke the "stokies" which took their name from the former. The old ox team driver long ago turned to new pursuits. Most of the wheelwrights have disappeared and Ohio reports not one apprentice for the blacksmith trade.

The "tramp" printer today is as immobile as the cigar store Indian, and both will soon be memories—even George Arensburg, who in his time set more than ten thousand ems solid nonpareil in 10 hours than any journeyman who ever stood in front of a case. Another "Vanishing American" is the telegraph operator ticking away at his Morse key. As in the case of the printing industry, his work is done mechanically and even the messages are now received typed.

With the advent of the auto, cowboy boots passed and with them much of the romance of the cattle country. A few broncho busters are still to be seen at rodeo shows, but on most of the ranges the "Yip, yop!" has become as obsolete as "dot leetle German band" has to city alleys. Likewise the bootjack is as extinct as the dodo—except for those who follow the hounds or the track. Now, by reason of low shoes, our boots fall from us. Grandfather's clock still occupies a place in many halls, but the makers of buttonhooks have taken the count.

The hurdy-gurdy has gone the way of the chimney sweep and the sandwich-sign man has almost faded out of advertising. In many places the picturesque old ragman and caucous hucksters have been eliminated by local ordinances. Glass blowers have given up imperiling their lungs for machine production. "Down by the Tanyard Side" is no longer heard from "Jerry," the Irish-American, who wielded a 38-pound sledge for \$7.50 a week as a section hand. Paul Bunyon's blue ox is no more real these days than the lumberjack of the type who once explained his injuries to a sky pilot in this fashion.

Oh, I was skyhooking up the line for old Simpson and I had a ground pig that was no good. He sent up a schoolman and she gunned and I yelled to him to throw a skag into her, but he gave her a St. Croix and missed her. I gloomed for her and slipped and fell across a log and cracked two of my slats.

The "saw pounder" disappeared when band saws were introduced. Exit also the cooper, the candlemaker and the charcoal burner. And where are the "cordwainers" (workers in Cordova leather) and "tea watermen" (sellers of special water for tea)? The clipper ship has all but left the sea, steamers have replaced many.

The crowd was made to feel at home. Boy, can the women play pinochle? They'll beat any challenger at the card parties.

After spending the whole evening talking, eating, catering to one another's whims and ending up with "Sweet Adeline," the bigger and livelier bunch piled into the car and started for the Euclid village. Can't you just imagine the reunion that crowd had? Hm, whadda time, mammy, as farmer says.

Party didn't end till 6 a. m.

Victor Jazbec,
No. 186, SSCU.

ARROWHEAD NEWS

Ely, Minn.—The Arrowhead basketball team of Ely, Minn., won the city championship by defeating the All-Stars, a group of Junior College subs, by a score of 19 to 18. The Arrowhead boys led throughout the entire game, keeping a safe lead until the last few minutes of play. The tournament was a round-robin and the boys won five out of six games. They defeated the following teams by the following scores:

- Rangers 18, Arrowhead 25.
- All-Stars 23, Arrowhead 19.
- Business Men 14, Arrowhead 36.
- Sacred Heart 22, Arrowhead 34.
- Finnish A. C. 19, Arrowhead 22.

White Iron 9, Arrowhead 18. The coaches and officials of the tournament picked an all-city team. J. Zgonc, Sayovitz and R. Bezek were chosen from the A's. Bezek was chosen captain and considered the most valuable player.

The Harlem Globe Trotters, a New York colored team, were the guests of the Arrowhead basketball team on March 30. The Harlem squad is composed of five very clever basketball players. They play a very slow but tricky game. Their passes and shots are perfect. The stunts with the ball make a very fine show. They easily defeated the A's by a 55 to 45 score.

The Arrowhead team was strengthened by the services of "Sheik" Grahek, John Grahek, Mathew Zgonc and Rudolph Krall, members of the Arrowhead Lodge, but unable to be on the regular squad because of school athletics. The services of "Padda" Tomsich, a Ranger member, were also used. The game was very well attended and everyone went home satisfied.

Charles Merhar,
No. 184 SSCU.

ARROWHEAD STOP

Ely, Minn.—A regular meeting of the Arrowhead Lodge, No. 184, SSCU, will be held on April 15 at 7:30 p. m. Many things of great importance will be brought up. The election of a delegate to the 14th regular convention of the SSCU will be held and you are all requested to be present and elect one who will help build the lodge and Union.

Charles Merhar.

Inter-Lodge Bowling

Cleveland, O.—The Betsy Ross quintet took it on the chin twice in their tussle with the Sokols, losing the first one by a 1-pin margin. Scores turned in by the Flagmakers were 838, 918 and 818, against the Sokols' 839, 857 and 889. Baraga's 594 series with games of 193, 215 and 168 was in vain for the Rossmen. Kogoy led the winners with a 545.

Collinwood Boosters won all their games for the Comrades by forfeit. Oberstar paced the boys with 209, 232 and 182 for a 623 series.

A double-header is scheduled for the George Washingtons for the final week, April 17, who have an outside chance of repeating as champs. They are at present trailing the league-leading Spartans by two games.

Frank Drobnic,
No. 180, SSCU.

ROME

Rome was known as the Eternal City among the ancient Romans themselves because they thought that no matter what else happened in the world Rome would go on forever. In the Aeneid of Virgil Jupiter tells Venus that he would give the Romans an eternal empire.

"Napoleon of the Balkans"

Editor's note: Below is an article reprinted from the Manchester Guardian Commercial edition of April 16, 1931, that had been written by General Pera Zivkovich, who resigned recently as premier of Yugoslavia. Zivkovich was known as the Napoleon of the Balkans.

"The government of his majesty, King Alexander I of Yugoslavia, has been concentrating all its efforts during the last two years in two directions: first, toward settling and consolidating internal conditions, and secondly, toward strengthening and developing industrial forces with the aim of raising the nation's standard of living.

"The historic manifesto of Jan. 6, 1929, clearly set out the great aims which have to be realized in order to make Yugoslavia a progressive country. By this profoundly important act have been brought to an end all the divisions, misunderstandings, and discord existing within the triple foundation of the country had to be built up. The government is carrying on its work in the same spirit.

"It gives me great pleasure to know that British public opinion will now have an opportunity, through the medium of the Manchester Guardian Commercial, of becoming acquainted with the industrial and economic conditions of our country, and to know that British people will be able to realize what great progress Yugoslavia has made by her ceaseless activities. Our country has no other wish than, by persevering peacefully in her work, to help on the welfare of her people and to contribute toward the advancement of the civilization of mankind."

Illini Stars Hold Bunco and Card Party April 22

Chicago, Ill.—A very interesting affair is to be staged by the Illini Stars, No. 211, SSCU, on April 22. The bunco and card party will start at 7:30 p. m., but no one knows when it will end. Just a small sum of 25 cents will entitle you to indulge in games of bunco and cards, with refreshments and dancing to follow.

Dancing will be a success because who can refuse to dance after sitting at a game for a few hours. The place of the big event is the well known Odd Fellows' Hall located on 25th St. and 55th Ave., Cicero, Ill. Prizes will be awarded will please the winners. The first prize will be a generous donation awarded by our honorable president, Mr. Richard Zavertnik.

The Illini Stars Lodge should have more members present at the next meeting, to be held April 19 at Berger's Hall, than at the previous ones held. Geo. Wistain, No. 211, SSCU.

Spores Travel in Upper Air

Spores of plant diseases are found 10,000 feet in the upper air by experts in airplanes. Which explains such widespread grain diseases as the black stem rust. Spores of white pine blister-rust reached the earth from the height of 1 mile in 55 hours if the air is still, but inevitably they land. The seed of plant diseases may be blown long distances. Some day it may be possible to destroy them in mid-air before they alight.

Smile, It's Safer

Fair Accused: I certainly was not driving thirty miles an hour—not twenty, not even ten. In fact, when the officer came up I was almost at a standstill.

Magistrate: I must stop this or you'll be backing into somebody. Ten dollars, please.

CONTRIBUTIONS

Frequently mail is received in the Nova Doba office addressed incorrectly, causing unnecessary delay in handling the contents.

When mailing articles and other correspondence please be sure that it is addressed as follows:

Nova Doba
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

When a contributing article for the New Era is of no immediate importance the delay in delivery is not noticeable. However, when the contents must be published in the following edition a delay may mean omitting the article entirely.

Monday is the deadline for articles to appear in the following Wednesday's issue. If, through an incorrect address on the envelope, the letter does not reach Nova Doba office until Tuesday or later, it simply means that the article will appear the following week. Provided, of course, it does not contain a notice of a lodge meeting, a dance, or the like, that takes place the following week-end, in which case the article does not appear, since it would be foolish to inform the readers to attend a meeting or a dance that has already transpired.

At this point mention can also be made of contributing articles. Members should avail themselves of the opportunity to express their views in print. And especially on the problems relating to the lodge and the Union. In view of the forthcoming convention one would expect plenty of comments on what should be executed at Indianapolis, Ind. Strange as it may seem, only a few have exerted themselves to air their views and opinions.

Each lodge should have its publicity committee, whose duty it is to keep the local branch before the public eye. This should not only hold good for the official organ, but the local newspapers as well.

Editor.

LORAIN, NOTICE

Lorain, O.—Regular monthly meeting of St. Aloysius' Lodge, No. 6, SSCU, is to be held April 17 in the Slovene National Home at 1 o'clock in the afternoon. The most important discussions to take place at this meeting will be the election of delegates for the coming convention that will take place at Indianapolis, Ind. It is therefore necessary for all the members to please be present at this meeting.

John Cerne Jr., Sec'y.

Temperature For Comfort

If it isn't the heat, it's the humidity! Anyway, the two most important things about the home or office right now are the temperature and the humidity, or if you prefer, the heat and the moisture. It had been figured out that the most comfortable and healthful temperatures for the majority of us are between 68 and 72 degrees Fahrenheit. As to the relative humidity, we are told by good authority that it should vary according to the temperature maintained. At 68 degrees the relative humidity should be about 65 per cent. But at 72 degrees it should be considerably lower, around 30 per cent. To simplify the humidity problem the average six-room heated home in winter weather should be humidified by the evaporation of between seven-tenths and nine-tenths of a gallon of water every hour.

Funk: Why do you call this the grill-room; it doesn't look like an eating place to me.

Wiggins: Well, it's where my wife corners me late at night and eats me up with questions.

Officers of Subordinate Lodges

Chicago, Ill.—What does a person mean when he says that he is an officer of a subordinate lodge of our SSCU? Does he mean that he holds an office such as president, or secretary, or does he mean that he is a leader, and that he is responsible for the success or failure of that lodge. How anyone can accept a position in any lodge and receive a salary for holding that position, and doing nothing except the work that is asked of him, is beyond me.

The members of your lodge put you into the office which you now hold, hoping that you would do the work required of you, and not only that, but hoping that you would have sufficient initiative to further the lodge along in its activities and membership.

Officers must be leaders, and with good leaders only does one get good results. All officers of the lodge should take it upon themselves to at least be present at all of the lodge affairs. Most all lodge officials receive a yearly salary. Many of them earn it, but some are officers in name only.

If you are an official of your lodge and find that you are one of those invertebrates, one who hasn't enough backbone to step up and act as a leader of a great organization, such as ours, and one who just does his work and nothing else, my advice to you would be to get out and let someone else in who can accomplish more than you, before it is too late.

Picture for yourself a lodge just starting out, say, with 25 members. Officers are elected, and they prove to be deadheads. How is a lodge of this sort going to compare with one of the same number of members, but with active leaders—leaders with initiative and with spunk enough to step forward and assert themselves.

Are you a leader? If so, in which group do you classify yourself?

Leo W. Moore,
Secretary, No. 220, SSCU.

MR. & MRS. HOODITCH

By F. S. Taucher, No. 104 SSCU

Here they are! They arrived on the 7:15 this morning. Our reporters and photographers met them at the Central Station.

Don't they look dignified? Mrs. Hooditch, we dare predict, will soon be one of the ablest social and society leaders among us.

In a brief interview with our reporter Mrs. Hooditch said: "We will open our beauty parlor as soon as things will be set up." She let it be known that the public is about due for a big surprise—the sturdy effectiveness of their newly invented special methods of treatment.

"Through you I will say publicly to the people of your reach that we plan to revolutionize the entire beauty culture profession!"

They went to inspect their future business place on 13 S. E. Cabbage Drive, and then joined a multitude of friends at their new home, who wished them success and welcomed them to the city.

A jolly party followed late into the night, at which some of our boys were present. That's why the story of this party that lasted so long—is so short.

CORN

The number of rows of kernels of corn ordinarily ranges from eight to twenty, with numbers occasionally running as high as 26 or more. According to the Bureau of Plant Industry, the number depends upon the particular strain of corn.

Suggestions for Constructive Policies

By Richard J. Zavertnik

President No. 211, SSCU

Chicago, Ill.—An ideal system health (sick) insurance is not based upon the complete restitution of loss of wages to the insured, but rather to eliminate the social ills—that destitution which follows in the wake of impaired health. In determining the amount of benefit to be granted a member the decisive factor should not be the wage loss to him, but the need created. The basic physiological necessities do not depend upon the wage level, but upon other consideration, such as the size of the family. Therefore, in an ideal system of health insurance the amount of benefit should be uniform, but adjusted to the number of dependents.

As we are remapping our system of health insurance, it may be advisable to incorporate this feature into our scheme of insurance and abolish entirely the \$2 a day fund. For instance, if our Union would pay for every dependent under the age of 16 and to a maximum of three children, to every member who is head of a family, and the sole support, during his illness an additional benefit of 20 cents daily per child, the maximum benefit paid to one who is head of a family if insured in the \$1 class would be \$10.20 weekly, while to the one insured in the \$2 class would be \$18.20 weekly. We must remember that the members pay for the cost of all insurance and whatever adjustments are made in the scale of benefits those would be reflected in the costs.

The advantages of such a system of insurance are:

(1) The benefits are flexible. If one becomes a member of the Union while he is single, and later his status is changed, he does not need to increase his insurance, as the graded benefit scale takes care of such contingencies.

(2) It is more fraternal in spirit. We know that the married person with dependents needs more relief and help in times of sickness than the single member. That in times of destitution not only the head of the family, but his wife and children must starve with him.

(3) The sick member will escape the mental anguish and worry resulting from inability to provide for his family as his benefit is based upon the number of dependents.

(4) It will help to abolish the motive to return to work long before complete recuperation has taken place to the member who is head of a family, thus preserving his life and health and reducing the danger or risk of new sicknesses.

(5) It would make every member a better supporter of our Union, because every fair-minded person would realize that our system of insurance benefit is based upon the sound doctrine of needs and is fair to the single as well as married person.

SPEAKING OF WOMEN

Women have an approximate half of the country's individual wealth.

Two divorces are granted on the plea of women to one on the plea of men.

Fifty women in every hundred have a normal figure, 22 are slender, 28 are—not.

Of the 500 vocations in the United States generally considered as men's work, women share in all but 35.

An opportunist is one who when he realizes that he has been left holding the bag takes it and sells it.

Illini Stars Baseball News

Chicago, Ill.—The Illini Stars have started their spring training and by the turnout of the players for the last practice the team will be very strong. Most of the veterans are back and promise to get revenge on the powerful Waukegan team, the Comrades.

Players composing our team are Joe Mraz, Bill Macek, Dave Pintar and Joe Marousek as our stars, and John Zvezich Jr. and "Hank" Jezek teamed up with two new members. This team is sure going to make opposition very rattled with their base stealing and fielding. The next practice will be held at 56th Ave. and 25th St. in Cicero, Ill.

Illini Stars won the two games from the strong Rangers which were played on Sunday afternoon. Both of these games were softball contests, due to the fact that the Rangers will not enter the hardball contest.

For games please see or call Joe Mraz Jr., 2106 S. 57th Ct., Cicero, Ill. Phone: Cicero 1425-M. We would like to hear from our other SSCU teams, so that games can be under way by the time we get our hardball team in condition.

Geo. Wistain, No. 211, SSCU.

DOPISI

Eveleth, Minn.

Prav vljudno vabim člane članice društva sv. Ime Jezus, št. 25 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje mesečne seje, ki se bo vršila 24. aprila o polu dveh popoldne. Kot je članom znano, se bliža 14. konvencija JSKJ, in naše društvo sedaj še ni nič razmotrivalo o pravih. Priporočljivo je torej, da vsi člani pridejo na prihodnjo sejo, kjer naj vsak pove, če ima kakšno priporočilo za izboljšanje pravil. Na omenjeni seji bo tudi volitev delegatov, kot pravila predpisujejo.

Upam, da se člani in članice seje kar mogoče številno udeležijo. Časa ima vsak dovolj in eno uro ali dve na mesec že vsak lahko žrtvuje za društvo. Zalostno je, ko pride tajnik v dvorano in najde večina prazne seže. Nekateri pošljejo svoje asesmente po otrocih. Prav bi bilo, da se bolj zanimamo za društvo, ker društvo je v slučaju bolezni naš najboljši prijatelj. Seveda tudi mi ne smemo društva pozabiti, ampak se ga spomniti vsaj enkrat na mesec. Vsak član in članica ima čas do 25. v mesecu, da zadosti svojim obveznostim do društva in Jednote.

Dalje opominjam tiste, ki dolgujejo društvu, odkar sem jaz tajnik in še od prej, to je že čez dve leti, da enkrat te dolgove poravnajo. Katerih se to tiče, bodo že sami znali.

Na svidenje v nedeljo 24. aprila!

John Nemgar,
tajnik društva št. 25 JSKJ.

Cleveland, O.

Članice društva Marije Vnebovzete, št. 103 JSKJ, so prošene, da se v kolikor mogoče obile številu udeležijo prihodnje redne seje, ki se bo vršila v nedeljo 17. aprila ob dveh popoldne v navadnih prostorih. Na dnevnem redu bo več važnih zadev, posebno tudi razmotrivanje o pravih za prihodnjo konvencijo. Zdad je čas, da razpravljamo o izboljšanju naših pravil. Vsaka ima na seji besedo in enako pravico. Torej, vse na sejo v nedeljo 17. aprila! — S sestrskim pozdravom,

Anna Walter,
tajnica društva št. 103 JSKJ.

Ely, Minn.

V petek 22. in v soboto 23. aprila zvečer bodo predvajane tukaj slike, ki jih je prinesel Mr. Anton Grdina iz starega kraja. Vsi tukajšnji rojaki so vabljeni, da se poslužijo te prilike in si na slikah ogledajo

rodne kraje, katerih morda v resnici ne bodo mogli nikoli več videti. Oba omenjena večera bodo slike kazane in gotovo ne bo nikomur žal za tisto malo vstopnino. Vabimo tudi sobrane, da nas posetijo na omenjena dva večera. V soboto popoldne ob drugi uri bodo posebne slike za otroke. Vstopnina za otroke bo samo 10 centov za osebo.

Vstopnina za odrasle bo 35 centov. Vse članice, ki vstopnice prodajajo, naj prinesejo denar zanje ali pa neprodane vstopnice najkasneje do 20. aprila. — S sestrskim pozdravom,

Rose Svetich,
tajnica društva št. 120 JSKJ.

Lorain, O.

Člani in članice društva sv. Alojzija, št. 6 JSKJ, so vabljeni, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje redne seje, ki se bo vršila v nedeljo 17. aprila ob eni uri popoldne v Slovenskem Narodnem Domu. Na dnevnem redu bo volitev delegatov za prihodnjo konvencijo in več drugih važnih zadev. Dolžnost vseh članov in članic je, da se udeležijo te seje. — Bratski pozdrav!

John Cerne Jr., tajnik.

Eveleth, Minn.

Jugoslavija pride v Eveleth! Mnogi so se izražali tudi tukaj, da bi radi videli slike, ki jih je Mr. Grdina iz starega kraja prinesel. Vsak rad vidi vsaj na sliki svoj rojstni kraj, kjer mu je tekla zibelka. Morda bo videl na slikah tudi svoje znance in prijatelje, morda celo sorodnike in stariše. Rojaki v Evelethu bodo imeli priliko videti te slike 24. in 25. aprila o polu osmih (7:30) zvečer v City Auditorium. Vstopnina za odrasle bo 40 centov za osebo. Za otroke pa se bodo kazale slike 24. aprila ob dveh popoldne in se bo zanje računala vstopnina le 15 centov. Vsa društva in klubi so prošeni, da na omenjena večera ne bi prirajali kakšnih vstopnic. Rojaki tega mesta in okolice pa so vabljeni, da pridejo na večer 24. in 25. aprila v mestni avditorij, kjer jih bo iz filmov pozdravila rodna domovina.

Philip Fister.

Chicago, Ill.

Članstvu društva Jugoslovani, št. 104 JSKJ naznanjam, da se vrši naša redna mesečna seja 19. aprila točno ob osmi uri zvečer v navadnih prostorih. Ta seja bo posebno važna, ker na tej seji bo volitev delegata za 14. konvencijo. Mislim, da ni treba posebej poudarjati, da bo ta seja ena najbolj važnih, ker ni vseeno kdo gre za delegata in kaj mu društvo zaveda. Ako se bo vse članstvo zavedalo pomena te seje, bo nedvomno na konvenciji delal v korist članstva in Jednote. Torej še enkrat: vsi člani društva Jugoslovani, št. 104 JSKJ naj se zavedajo svoje dolžnosti in gotovo pridejo na sejo na večer 19. aprila!

Z bratskim pozdravom,
Anton Krapenc Jr., tajnik.

Cleveland, O.

Člane in članice društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ pozivljam, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 17. aprila v Slovenskem Narodnem Domu in ki se prične točno ob 8:30 dopoldne. Navzočnost vseh je potrebna, zato apeliram na članstvo, da se seje udeleži polnoštevilno in da se vse ukrene po previdnosti večine. Tisti, ki niso na seji, nima jo pravice kritizirati, ako je sprejet kakšen predlog, ki jim ne ugaja. Na dnevnem redu bo glasovanje glede IZPREDMEMBE IMENA. Članstvo naj odloči, če misli, da bo Jednota bolj napredovala z izpremenjenimi (Dalje na 7. strani)

DOPISI

(Nadaljevanje iz 6. strani)

imenu ali če bi ji bilo to... Jaz sem že dosti čla... pridobil za Jednoto, pa mi... noben ni rekel, da ne pristoi... radi imena. Dalje bomo vo... dva delegata za 14. redno... konvencijo. Od članov je od... izvolijo take delegate, ki... delali v korist društva...

Člani, ki so potom karte od... opozorjeni, da naj obis... bolnike, pozivljam, da... naročilo in naj potem na... poročajo, v kakšnem sta... našli bolnike. Vsi vpo... pravila, pa bo prav... v. Videl sem, da je več... suspendiranih in črt... Zakaj bratje ne pridejo... sejo in tam povedo v kak... stanju se nahajajo, da bi... založilo zanje? Društvo je... pustiti, nazaj pristopiti... ni lahko, posebno če človek... prav zdrav ali je že v letih... ne more plačati, naj pri... sejo in tam pove, pa se... založilo zanj. To je treba... osebno. Na pismene... se ne bo oziralo. Kdor... dela, lahko pride na sejo... Nadalje apeliram na člane, ki... nimajo svojih otrok vpisanih... mladinski oddelek, da jih... odlašanja vpišejo. Ases... je tako nizek, da se niti... daleč ne more meriti z ugod... metni, ki jih tudi zavarovalni... Pomnite, bratje, da nesre... nikoli ne počiva!

Na svidenje v nedeljo 17... v bratski pozdrav vsem!
John Zalar,
predsednik dr. št. 37 JSKJ.

Salida, Colo.

Zapet mi je poročati žalostno... iz tukajšne naselbine... da je nemila smrt vze... naših vrst dobrega člana... sv. Alojzija, št. 78... sobrata Louisa Tekavca... se je poslovil od nas... lepši moški dobi, star šele... Pri društvu št. 78 JSKJ... bil 17 let in se je sploh za... družstveno življenje... bil iz Zapotoka pri Ku... V Ameriki je bival... 20 let. Bolan je bil samo... zadel ga je namreč kap... v tem času le za pol... zavedel, toliko, da je rekel... da ji zapuša vse in da... 26. marca ga je zadel... na levi strani in v glavo, ob... zjutraj 27. marca je po... Zapuša zaljučno so... in s e d e m nedoraslih... tri fante in štiri hčerke;... njegov brat se nahaja v... ki je tudi prišel s so... k pogrebu. Drugi njegov... pred časom umrl nekje... Utah. V starem kraju... eno sestro.

Kokojni Louis Tekavec je bil... v tej naselbini pri... ki so ga poznali. To je... zadal tudi njegov pogreb, ki... veličasten kot ga se ni... v Salidi. Naj mu bo lahka... našega gruda, družini pa bo... iskreno sozljaje.

Bratje in sestre, tukaj ima... novon dokaz, da se smrt... na starost niti na mla... ampak kosi, kakor se ji... Zato je nad vse priporoč... da je vsak član kakšnega... družstva, da njegovo... drugi dobe vsaj nekoliko po... se nenadoma zgodi... Nagovorite svoje pri... ki se niso člani, da pri... k J. S. K. Jednoti, ker... podporne organizacije... ne morete nasvetovati.

Pozivljam članom, da pla... čuje svoje asesmente pravočas... to je do 25. v mesecu. Ases... ment mora biti poslan pravo... časno na glavni urad, kot pra... vila predpisujejo. Člani so to... rej prošni, da ne odlašajo s... plačanjem asesmentov do zad... njega dne v mesecu. Člani, ki... so zavarovani za dva dolarja... dnevene bolniške podpore, mo... rajo za mesec april in napre... do preklica, plačati po štiri do...

Diamondville, Wyo.

Vse člane društva sv. Miha...

ela Arh., št. 27 JSKJ prosim, da plačajo svoje asesmente pravočasno, in sicer najkasneje do 25. vsaki mesec. Če kateri član ne more plačati, naj pride na društveno sejo in tam pove zakaj ne more plačati, pa se mu bo pomagalo, kolikor je v današnjih razmerah mogoče. Društvo je prejelo od Jednote \$25.00, da pomaga plačati asesment članom, ki so brez dela in sredstev. Iz tega denarja pa se sme plačati samo asesment za smrtninski sklad; za druge sklade mora član sam plačati ali pa spremeniti zavarovalnino.

Člani so lahko čitali v Novi Dobi z dne 20. marca naznanilo iz glavnega urada, da je zvišana naklada za sklad dvadrolarske bolniške podpore na štiri dolarje mesečno. Torej, kdor je zavarovan za dva dolarja dnevene bolniške podpore, mora plačati v aprilu štiri dolarje izrednega asesmenta v ta sklad. Kdor ne plača izrednega asesmenta tudi ne more plačati rednega. Blížnji in oddaljeni člani naj vpoštevaajo to naznanilo in se po navodilu ravnaajo. Vsak naj plača svoje asesmente do 25. v mesecu, če pa ne more plačati, pa naj pride na sejo, da se po sklepu iste lahko zanj založi. Tajnik sam tega ne more storiti. Sam ne more zakladati za člane in če njih asesmenti niso plačani, jih mora suspendirati. On je samo služabnik društva in mora vpoštevati pravila Jednote in sklepe društva. Torej, sobrati in sestre, bodite točni s plačevanjem svojih prispevkov, pa bo prav za vse! — Pozdrav vsemu članstvu JSKJ!

Anton Tratnik,
tajnik društva št. 27 JSKJ.

Chisholm, Minn.

VABILO NA SEJO. — Vsi člani društva sv. Jožefa, št. 30 JSKJ so vladno vabljeni, da se gotovo udeležijo prihodnje redne seje, ki se bo vršila 17. aprila ob dveh popoldne v Mahnetovi dvorani. Na tej seji se bo razpravljalo o pravilih, ker čas, ki nas loči od konvencije, postaja vedno krajši.

Dalje bo na prihodnji seji treba izvoliti tudi dva delegata za prihodnjo konvencijo, zato je dolžnost vsakega člana, da se te važne seje udeleži. Opoimnjam tudi tiste člane, ki želijo, da se jim njihovi asesment plačajo iz blagajne, da naj pridejo na sejo. Jaz ne morem nobenemu obljubiti, da se mu bo kaj plačalo iz denarja, ki smo ga dobili od Jednote. Za koga se plača iz te vsote, o tem odloča društvena seja. Zato naj prizadeti člani pridejo na sejo in predložijo svojo zadevo. Seja bo potem s tajnim glasovanjem odločila, da-li se asesment plača ali ne. Prosim prizadete člane, da to vpoštevajo. — Z bratskim pozdravom,

John Lamuth,
tajnik društva št. 30 JSKJ.

Republic, Pa.

Tem potom pozivljam člane društva "Vsi za enega, eden za vse," št. 171 JSKJ, da se kar mogoče številno udeležijo prihodnje redne seje, ki se bo vršila v navadnih prostorih v nedeljo 17. aprila in se bo pričela ob dveh popoldne. Za rešiti imamo več zelo važnih zadev. Žel bi, da bi se tudi sobrat Mike Unetič, ako bo čital te vrstice, udeležil omenjene seje, to zaradi zadeve nekega bivšega našega člana, ki je bil črtan iz organizacije. Tak je bil sklep redne seje, ki se je vršila 20. marca.

Pozivljam članstvo, da plačuje svoje asesmente pravočasno, to je do 25. v mesecu. Asesment mora biti poslan pravočasno na glavni urad, kot pravila predpisujejo. Člani so torej prošni, da ne odlašajo s plačanjem asesmentov do zadnjega dne v mesecu. Člani, ki so zavarovani za dva dolarja dnevene bolniške podpore, morajo za mesec april in naprej do preklica, plačati po štiri do-

larje izrednega asesmenta. Tako se glasi naznanilo iz glavnega urada. Vsak naj pomni, da ne more plačati rednega asesmenta, če ne plača izrednega. Z bratskim pozdravom,

Tomó Simrak,
tajnik društva št. 171 JSKJ.

Kenmore, O.

Podpisani se v imenu društva št. 127 JSKJ iskreno zahvaljujem vsem udeležencem veselice tega društva, ki se je vršila na večer 2. aprila. Tako številne udeležbe res nismo pričakovali v teh slabih časih. Hvala in priznanje gre tudi godcema za točnost in za nizek račun; igrala sta pozno v noč in tako priložila pogled na večje uspeha pri društveni blagajni. Vse priznanje je dalje treba dati vsem udeležencem veselice za dostojno zdržanje, ker ni prišlo nikjer do najmanjšega navzkrižja.

Le tako naprej, rojaki, ker v slogi je moč! Strankarstvo nam še nikoli ni prineslo nikakega dobička, razen morda kaj malega voditeljem. Bolje je zapustiti poštemu človeku, kot eni ali drugi nepodporni stranki.

George Shultz,
predsednik dr. št. 127 JSKJ.

Pittsburgh, Pa.

Vsi člani in članice društva sv. Stefana, št. 26 JSKJ so vabljeni, da se gotovo udeležijo prihodnje redne seje, ki se bo vršila v nedeljo 17. aprila v sobah 5 in 6 Slovenskega Doma na 57. cesti. Seja se bo pričela točno ob dveh popoldne.

Na omenjeni seji so člani društva izbrali dva delegata, ki bosta društvo zastopala na 14. redni konvenciji JSKJ. Ta seja je torej velike važnosti in je priporočljivo, da se je udeležijo vsi člani in članice.

Člani, ki imajo kakšne izpremembe za bodoča pravila, naj pridejo na prihodnjo sejo in naj jih predložijo članstvu v razmotrivanje. Dalje opozorjam vse tiste člane, ki imajo kakšne prošnje, naj mi jih izvolijo poslati vsaj en teden pred sejo, da jih lahko takoj izročim odboru za prošnje.

Z bratskim pozdravom,
Joseph Pogačar,
tajnik društva št. 26 JSKJ.

Gilbert, Minn.

Članice društva sv. Ane, št. 133 JSKJ pozivljam, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje redne seje, ki se bo vršila v nedeljo 17. aprila popoldne v prostorih sestre Francele. Na omenjeni seji se bo vršila volitev delegatinje za 14. redno konvencijo in volitev zastopnic za Federacijo jugoslovanskih društev. Volitev delegatov in delegatinj za konvencijo je jako važna zadeva, kajti čim boljši in čim zmožnejši so delegati, tem boljše je njih konvencio delo. Torej naj pridejo na prihodnjo sejo vse društvene članice; edini veljavni izgovor za neudeležbo je bolezen.

Na zadnji seji je bilo prečitano pismo iz glavnega urada in predložen ček, ki smo ga dobile od Jednote za plačevanje asesmentov tistim članicam, ki vsled slabih razmer same tega ne zmorejo. Vsaka članica, ki ne more plačati asesmenta in želi da se zanjo plača iz prej omenjenega zneska, naj pride na sejo in tam pove svojo željo. O takih zadevah mora ukrepati samo društvena seja. Sam odbor ne sme v tem oziru nič ukreniti na svojo odgovornost. S sestriškim pozdravom,

Frances Tanko,
tajnica društva št. 133 JSKJ.

Indianapolis, Ind.

Tem potom vabim članstvo društva Sloga, št. 166 JSKJ, da se udeleži prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 17. aprila ob deveti uri zjutraj. Za rešiti imamo več važnih zadev, ob enem tudi voliti delegata za prihodnjo konvencijo. Članstvo naj pride torej na sejo polnoštevilno. Dalje opozorjam tudi vse tiste sobrate, ki ne morejo

plačati svojih asesmentov, da to predložijo na vsaki redni seji. Tajnik sam ne more za nobenega založiti, ampak mora o tem ukrepati društvena seja.

Z bratskim pozdravom,
Joseph Cesnik,
tajnik društva št. 166 JSKJ.

Gilbert, Minn.

Članom društva sv. Jožefa, št. 20 JSKJ naznanjam, da se bo naša prihodnja redna seja vršila v nedeljo 17. aprila v Kušlanovi dvorani in se bo pričela o polu desetih (9:30) dopoldne. Med drugimi važnimi zadevami bo na dnevnem redu tudi volitev delegatov za prihodnjo 14. redno konvencijo. Želijo je, da se te važne seje udeležijo vsi člani in članice in si izvolijo sposobne delegate za 14. konvencijo.

Z bratskim pozdravom,
Joseph Novak,
tajnik društva št. 20 JSKJ.

Chicago, Ill.

Vse članice društva Zvezda, št. 170 JSKJ tem potom vladno vabim, da se gotovo udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v četrtek 21. aprila zvečer v navadnih prostorih. Najvažnejša zadeva na seji bo volitev kandidatinje za konvencijo, ki se bo vršila meseca julija v Indianapolisu. Vse članice so prošene, da pazno prečitajo pojasnila in navodila o volitvah, ki so priobčena v Novi Dobi z dne 7. aprila. Navzočnost vseh članic je na omenjeni seji neobhodno potrebna.

Naglo se nam bliža tudi čas naše pomladanske veselice: čas 7. maja, prostor 23. in Millardcesta. Treba je, da že na prihodnji seji izvolimo veselilni pripravljalni odbor, ki bo delal po najboljših močeh, da bo veselica čim najbolje uspeša. Ako bomo vztrajno delale in razprodale kar največ vstopnic, nam je uspeh zagotovljen. Vstopnice so po ceni; samo 25 centov za osebo v predprođaji. V dvorani na dan veselice pa bodo po 35 centov. Godba bo prvovrstna, kakor tudi postrežba. Vsa bratska društva in vsi prijatelji Zvezde so prošeni, da se odzovejo našemu povabilu in nas posetijo na gori omenjeni večer.

Sestriški pozdrav vsem članom in članicam naše Jednote, članice društva Zvezda so pa še enkrat prošene, da se prihodnje seje udeležijo vse, brez izjeme.

Agnes Jurečič,
tajnica društva št. 170 JSKJ.

Aurora, Minn.

Tem potom naznanjam članstvu društva sv. Jožefa, št. 85 JSKJ, da je bilo na zadnji seji sklenjeno pozvati vse člane in članice, da pridejo na sejo četrto nedeljo v mesecu, to je 24. aprila. Na omenjeni seji bomo volili delegata za 14. redno konvencijo, ki se prične 25. julija. Jaz mislim, da je dolžnost vsakega člana, da pride na to sejo in odda svoj glas za tiste kandidata, o katerem sodi, da je najbolj zmožen in da mu je najbolj pri srcu napredek Jednote in njenega članstva.

Na omenjeni seji bomo tudi razpravljali o izboljšanju jednotinih pravil. Čim več nas bo na seji, tem bolj pravilno bomo lahko vse rešili.

Pri tej priliki obveščam tiste člane, ki so zavarovani za dva dolarja dnevene bolniške podpore, da plačajo v mesecu aprilu in naprej do preklica po štiri dolarje izrednega asesmenta, to je dva dolarja več kot dozdaj. Tisti člani, ki pošiljajo svoje asesmente po pošti ali pa po otrocih, so prošeni, da to naznanilo vpoštevaajo, kajti od tistega, ki ne plača izrednega asesmenta, tudi rednega ne smem vzeti.

Dalje naznanjam članstvu D. D. dvorane, da bo za mesec maj 25 centov naklade. Kjer jih je več v družini, plačajo skupno 25 centov.

Na svidenje 24. aprila!

Matt Anzele,
tajnik društva št. 85 JSKJ.

Pittsburgh, Pa.

Zapisnik seje veselicega odbora Federacij in Zveze SNPJ, SSPZ in JSKJ, ki se je vršila 27. marca 1932 v Slovenskem Domu v Pittsburghu, Pa.

Navzoči so: A. Horvat, J. Hrvat, A. Barilar in Kvartič od SNPJ; Lavrič, Bogataj, Krotec, Dermota in Kastelic od SSPZ; Kosoglav, Žagar, Eržen, Pogačar in Varoga od JSKJ. Brat Barilar otvoril sejo in pove namen iste. Za odbor tega skupnega delovanja so bili izvoljeni: A. Barilar za predsednika, J. Varoga za tajnika, A. Horvat za zapisničarja, J. Kvartič za blagajnika, J. Pogačar, Dermota in I. Kastelic za nadzornike.

Brat Varoga priporočil, da bi se priredil piknik. Brat Barilar poudarjal, da so naše naselbine zelo oddaljene druga od druge, zato je nemogoče, da bi se mogla vsa društva tega piknika udeležiti. Zaradi tega priporočil, da bi se napravilo dva piknika, najprej v eni naselbini, potem v drugi. Za prvi piknik so bile priporočane naselbine: Center, Sygan, Renton in Claridge. Brat Eržen pojasnjuje, da v naselbini Center ni prišernega prostora za piknik. Nato je bil stavljen in soglasno sprejet predlog, da se piknik vrši na Syganu. Glede drugega piknika se na predlog sobrata Varoge sklene, da se prepusti v odločitev prihodnji seji.

Po daljšem razmotrivanju glede časa je bilo soglasno sklenjeno, da se piknik priredi na četrto nedeljo meseca junija, to je 26. junija. Sklenjeno je bilo dalje soglasno, da bodo vstopnice po 25 centov za osebo. Vstopnice bodo samo v slovenskem jeziku. Določenih je bilo tudi dvoje daril, namreč cekin za \$5.00 in za \$2.50. Vstopnice se razpošlje na vsa bližnja društva. Neprodane vstopnice in denar za prodane morajo društva poslati pred piknikom. V odbor za prireditve piknika so bili izvoljeni: A. Barilar, I. Kastelic, Dermota in J. Jurgel. Ta odbor ima polnomoč, da preskrbi vse potrebno za piknik.

Oglasov za piknik se ne bo dajalo v liste, pač pa se priporočil, da člani oglašajo piknik v glasilih svojih organizacij potom dopisov. Odboru se priporočil, da se za to priliko najame godbo iz Canonsburga. Istotako se priporočil, da se povabi na piknik bližnja pevska društva. Za drugi piknik se priporočil, da bi se priredil v naselbini Claridge. Prečita se pismo sobrata Smrekarja, ki priporočil, da bi se dobilo govornike za ta piknik. Po daljši debati se sklene, da se ne bo vabilo nikakih govornikov. Pozdravne govore bodo govorili zastopniki navzočih Federacij in Zveze. Glede seje se sklene, da jo tajnik skliče potom glasil prizadetih organizacij. — S tem je bil dnevi red izčrpan in predsednik je zaključil sejo ob 12. uri opoldne.

Anton Horvat, zapisnikar.

Pueblo, Colo.

Pozivljam člane in članice društva Marije Pomagaj, št. 42 JSKJ, da se bolj redno udeležujejo mesečnih sej, posebno tisti, ki ne čitajo pravil in se potem ne vedo kako ravnati glede bolniške podpore in plačevanja asesmentov. Vsak bi moral vedeti, da tajnik za nobenega člana ne založi asesmenta, ako ni na seji tako odobreno in sklenjeno. Vsak bi moral tudi vedeti, da član, ki zbolil, ko je suspendiran, ne dobi podpore. Kdor ne more plačati asesmenta, naj pridé na sejo in naj pove zase in za svojo družino, da ako je mogoče da društvo založi asesment zanj in za družino.

Naznanjam tudi, da je bilo na zadnji seji sklenjeno, da se za mesec april naloži na vsakega člana in članico po 50 centov društvenega asesmenta, ki gre v društveno blagajno.

K sklepu pozivljam člane, da se polnoštevilno udeležijo pri-

hodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 17. aprila ob deveti uri dopoldne.

Z bratskim pozdravom,
Primož Knafele,
tajnik društva št. 42 JSKJ.

Cleveland, O.

Na prošnjo in željo več minnesotskih društev in drugih posameznikov, sem se odločil posetiti njih kraje s slikami iz stare domovine, da bodo isto vstaj v slikah videli, kajti mnogi je drugače nikdar več ne bodo videli.

Da so slike zanimive, je bilo že obširno poročano, osobito so to izjavili oni, ki so slike videli.

Razumem, da ni ugoden čas, kar se tiče delavskih odnosov. Tudi ne potujem radi tega, da je potovanje prijazno, s potovanjem je mnogo napora in sitnega opravila ter dela. Tudi ne radi tega, da bi kaj zaslužil, ker slike se ne kažejo v namestu kakor se kažejo druge filmske slike za trgovski obstoj, marveč slike prikazujejo radi tega, ker sem domovini lansko leto obljubil, da bom ponesel slike preko ameriškega kontinenta rojakom pokazati, da bodo videli, kako se domovina in rodna gruda obstoji. Da bodo videli, kako naši sobratje doma življenje nadaljujejo, odkar smo jih zapustili, ko sme odpotovati v tujino za kruhom.

Ker se je domovina Jugoslavija ob lanskem prvem imigracijskem kongresu tako lepo odzvala in pokazala toliko ljubav do nas tukaj bivajočih Jugoslovancev, se mi je zdelo, da je moja največja dolžnost, to prinesiti seboj in tu narodu predložiti, da vidi v tisti luči, v kakoršni se je tam vse to vršilo in dogajalo, namreč v namenu za tu bivajoče Jugoslovane.

Kako navdušeni in burni so bili sprejemi vseskozi od prve postaje na Jesenicah do stolice države Beograda. Kako se je ljudstvo veselilo in radovalo z nami in naročalo, da je vse to bilo prirejeno tudi za one, ki so v Ameriki in se v domovino na povratek ali na obisk vrniti ne morejo.

In kako se je ljudstvo veselilo povsod po deželi, ko so se snemale slike, ker so vedeli, da jih bodo njih dragi v Ameriki videli. Take slike ne smejo ležati pod klopio, naj jih rojaki vidijo, kljub temu, da je težko za vsak cent, ki ga manjka za kruh. Radi tega so pa naselbine sklenile za zelo malo vstopnino k prireditvam slik, od tega pa bo še ostal dobiček naselbinam. Ljudstvo bo imelo velik užitek in končno še dobiček od tega. Rojaki, potrudite se, da vidite slike, žal vam ne bo.

Anton Grdina.

Center, Pa.

Člane društva sv. Barbare, št. 33 JSKJ pozivljam, da se kar mogoče številno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 17. aprila. Na programu bo več važnih reči, med njimi tudi volitev delegata za 14. redno konvencijo, ki se bo vršila meseca julija. Vsi člani so vabljeni, da pridejo na to važno sejo, če jim je le mogoče.

Obenem prosim člane Slovenskega doma na Center, Pa., da se gotovo udeležijo seje, ki se bo vršila v soboto 16. aprila ob osmi uri zvečer, ker imamo nekaj važnega za rešiti.

Z bratskim pozdravom,
Anton Eržen,
predsednik društva št. 33 JSKJ.

Joliet, Ill.

Članom in članicam društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ tem potom naznanjam, da se bo naša prihodnja seja vršila v nedeljo 17. aprila ob eni uri popoldne. Vršila pa se ne bo v navadnih zborovalnih prostorih, ampak v zgornjih prostorih SLOVENIA DVORANE. Po seji bo pripravljene za člane nekoliko okrepčila in domače zabave. Vsi dobrostoječi člani in članice so vabljeni, da se udeležijo prihodnje seje, ker bo na dnevnem redu več važnih

zadev. Poročane bodo med drugim podrobno o naši veselici "Pine-Tree-Dance," ki se bo vršila na večer 23. aprila. To bo zabava, ko bomo žagali in podirali veliko drevo, ki bo v ta namen postavljen v dvorani. Priprave so v polnem teku in za posetnike veselice bo z vsemi zemeljskimi dobrotami poskrbljeno.

Pri tej priliki bi tudi prosil člane, da bi malo bolj vpoštevavali pravila, posebno kadar zahtevajo kakšne odškodnine. Dosedaj se še ni zgodilo, da bi mogel kdo z glafo skozi zid prodreti.—Z bratskim pozdravom,

Frank Pire,
tajnik društva št. 66 JSKJ.

Chicago, Ill.

Novo leto, nova pot! To sem zapisal ob pričetku tega leta in dostavil, da se bo članstvo društva "Zvon," št. 70 JSKJ držalo tega gesla v tem letu. Nisem se zmotil. To lahko potrdi vsak, ki je bil navzoč na zadnji naši veselici 2. aprila. Kako velika udeležba je bila in kako je bilo vse veselo! Pozabili smo na depresijo in dozdevalo se nam je, da so se povrnilo nekdanji dobri, zlati časi. Zares, prava, neprisliljena zabava je bila to. S finančnim uspehom smo pa tudi lahko zadovoljni. Prav lepo zahvalo za službo vsi, ki so na eden ali drug način sodelovali.

Sedaj pa opozorjam članstvo tega društva na redno mesečno sejo, ki se bo vršila v sredo 20. aprila, v navadnem prostoru. V smislu pravil se v tem mesecu volijo delegatje za prihodnjo konvencijo. Škoda, da bo naše društvo imelo samo enega delegata, kar je vzrok depresija, toda bolje nekaj, kot nič. V sled tega prav vladno vabim, da se te seje udeleži vsak član in vsaka članica. Po seji bomo imeli zopet nekoliko okrepčila.

Torej, ne pozabite!
Bratski pozdrav!
John Gottlieb, predsednik.

Krayn, Pa.

IZ URADA ZVEZE JSKJ JOHNSTOWNA, PA.—IZVLEČEK ZAPISNIKA ZVEZINE SEJE, Z DNE 3. APRILA 1932.

Predsednik otvori sejo o polu treh popoldne v dvorani društva sv. Alojzija, št. 36 JSKJ v Conemaugh. Čita se zapisnik ustanovne seje in se sprejme kot čitan. Nato se čita imena navzočih: Mike Rovaneš, predsednik; Louis Bavdek, tajnik; William Pleskovic, M. Tomec in John Martinčič, zastopniki društva št. 16; John Brezovec, F. Pristavec in I. Groznik, zastopniki društva št. 36; A. Tavželj in John Košir, zastopnika društva št. 136; Louis Škufca, zastopnik društva št. 215. Dalje so navzoči člani št. 36: F. Škufca in F. Pašnik. Nadalje so navzoči trije sobrati iz Pittsburgha, namreč dr. F. J. Arch, vrhovni zdravnik JSKJ, John Balkovec, glavni nadzornik, in Joseph Sneler, predsednik društva št. 26 JSKJ v Pittsburghu.

Sobrat Tomec poroča, da je dobil pismo od tajnika Zveze JSKJ za zapadno Pennsylvanijo, da naj se društvo pridruži dotični Zvezi. Isto poroča sobrat Tavželj. Nato predsednik pojasnjuje, da zdaj, ko je ustanovljena tudi za okrožje Johnstowna, naj se tajnika obeh Zvez pismeno sporazumeta, katera društva so kateri okolici bližja. Nato dobi besedo sobrat J. Sneler, ki se izrazi, da ga zelo veseli, da so tudi v okolici Johnstowna člani, ki se zanimajo za napredek in dobrobit JSKJ. Priporočil, da obe Zvezi delata roko v roki, bodisi z dopisovanjem, bodisi z udeleževanjem seji pri eni ali drugi. Priporočil tudi, da naj se oba tajnika sporazumeta glede pripadnosti društev k bližnji Zvezi. Dalje poroča nekoliko o delovanju Zveze za pittsburghsko (Dalje na 8. strani)

Rado Murnik:

NAVIHANCI

ZAVOZLAN ROMAN

(Nadaljevanje)

"Seve, da me boš!" se je branila Veverela in mijo zaskvičala.
 "Se te na bom vasava pa točka! Samo dol pojde, de pdeva fletu ukp domu! Le nē se me nka na boj!"

Neposled se je dala devica vendarle pregovoriti in je priplezala v vibah na tla. Orehuza pa jo je nemudoma zgrabila za ušesne čope.

"Lbez —?" je sikala mati. "Pa že zej? Tok že zej b rada zaprauva ledk stan, cganika? Takale mvađa iverca, k se ta krešče čikle nos! A voč punco, de se boš igrava? Pe tačgale berača šmaš? Tačgale hvafca! Tačgale vačnga šlibarja? K under raj vidm šurka v ješpreno kokr pa tgale gredlna! Nastrašn svaf s urajmova! To b bva pa res zu lepa vofet! Koj brez gosca! — Ncoj s že ta trečo rajžo ušva od hiše! Pa b na biv čovok najvoln! Koj šankat nej te vidm z nim ukp! — T bom že druga žena preskrbeva, goršga, pa z dnarjam, zadrke t šve rošce cudejo. Le hmau se m zbrítejt, ti rausl zalublene, pa z gvala s ga zbe, tistga lintverna!"
 "Pusti me no, mama, lepo te prosim, ojoj!"

"Kaj? Koj zgne se m, ti kuštr namarne! Preh bo Trgvou na gunkrej Save skoču, kokr pemo z vama pisma devat! Užeš, potepenka, kokō sm se usa prehvadija, k sm šva co za sem za tabo! A sm to zasuziva? To rečem, de se t bo ške zu vteпова toja gvaut! Kera j še taka na celm Gorenšm? Ukrašm more hdič pote prit, de te bo vleku co dol na den pkva! Le dobr zamirkej moje besede, ti nasrečna žvau ti!"

Pri vsakem vprašanju in klicaju je grofinja Orehuza krasno hitje tako polasale za sladke, da je vpila hči, kakor ptica v precepu. Doma pa je objokano mladenko privežala z nitjo k postelji. In vselej, kadar se je starka ponoči zbudila in legla na drugo stran, je nategnila nit, da bi se preverila, če je dekle še doma.

III.

"Caramba!" je klel princ Migomigavzar v svoji vili na trabjesu bukve po španko. Evropsko izobražen, je znal po domače in drugače preklinjati tako gladko, da bi ga bil človek lačen in žejen poslušal noč in dan. Sedel je v senci svojega košatega repa na mahu in spleta sletko za spletko.

Migomigavzar, feliran pesnik, je po svojem književnem polomu skupljeval in prodajal le še ježice in pa kritike s slepo firmo. Veveranu birmski boter, mu je pomagal začetniku skakati na pegaza in rimati "ruka" na "čuka" pa "čuka" na "smuka," dokler ni bil fantin z dušo in telesom lirik. Ko mu je pa prišel dični mladenič pri Vevereli navzkriž, je prisegel postarni prince, da ga uniči na vsak način.

"Slava Vilam, vam pa dober dan, princ Migomigavzar!" ga je pozdravil nenadoma Veveran, ves hripav. "Potrkal sem že dvakrat. Ali motim?"

"M-m! — čast liričnim orglicam tvojim!" ga je sprejel gospodar in vstajal. "Ravnokar si mi bil prijetno na mislih. Kaj bo dobrega?"

"Prišel sem vas pobarat, če se vam zdim že zadosti prismojen? Saj pravite, da mora biti vsak genij nekoliko prifrknjen!"

"Izvoli sestri na mehke blazine, mladenič predragi, da mi ne cduzeč spjanja! Tako. Zdaj pa . . . s čim misliš, da si izpolnil višje prismsuknjenosti pikre pogoje?"

"Pesnice delam že natešče, ne da bi čakal kaj nagrad."

"To je že nekaj!"

"Zaljubljen sem pa tako nadrobno in nadebela, da včasih res vem, zli sem mož ali cifra! Moja ljubica je lepa, kakor bi se umivala z mlekom in brisala z rožami! Sneg je njena prebela koža! Koke — slonova kost. Mramor njene prsi! Vrat — alabaster. Cvetčica lica vrhu vse te kosmate lepote primerjajo izurjeni kavilicij vrtnicam, čelo pa večinoma elizijskim poljanam. Vse te navadne dražesti zakriva čudovito nežna dlaka. Zaraditega pa so omenjeni čari tem zanimivejši. Prijazne ustnice se mi zde podobne razklitemu rubinu, kadar se mlade grofica in ravnokar najedla zrelih borovnic. Vkratkem sem židane volje, če le zagledam njena dva sladka rebusa, njene mile oči. Kadar vem pogleda v deževnih dneih z njima tako jasno, kakor že pač zna, proti gorenjskim snežnikom, vselej se izpremeni slabo vreme, in jameta se težjati sneg pa led na najvišjih planinah. Lilije in pomaranče zaudehte po zraku, če samo malo vzdihne ali izpregovori. Le dvakrat trikrat vam stopi kam, in nikoli več ne zraste na posvećenem mestu nobena nespodobna trava, nikar hinavska kopriva, ampak same nadarjene vijolice pa jagode pa kaj takega, kar dobro de najkročljivejšemu okusu."

"No, prav! Ti govoriš kakor rojen pesnik!"

"Navzlic vsem tem redkim vrtnam mladega telesa pa nadkripljuje moja zornomila milozorka druge vsakdanje gospodične tudi duševno. Zlasti se zanima za leposlovje. Vsako jesen že komej komaj pričakuje nove Velike Pratičke, edine naše slovenske knjige, ki je res bogato ilustrirana. Kar ne naveliče se ogledavati mičnih podob, ki jih je toliko, in vendar vsaka spet drugačnja. In kako nedolžnostno veselje jo navdaja vselej, kadarkoli se preveri, da se drži Pust še vedno, enako, kakor se je držal že leta in leta in leta."

"No, hm! No — prav!"

"Marsikomu se zdi morebiti neverjetno, da je ni prav nič sram materinega jezika! Govori ga kar javno pričō drugih na glas. Kaj? Igrati nehvaležno vlogo narodnjajice in rodoljubice, to se ji zdi kaj kratkočasna burka, ne samo doma v kuhinji, ampak tudi zunaj, kadar gre s svojo strogo gospo mamico poskakovat na dober zrak."

"No . . . Morda tudi čika?"

"Do zdaj še ne. Kadi pa, kadi! Pa še skozi nos ga deže!"

"Hehe . . ."

"Ime ji je pa Veverela. Jo poznate? Hčerka grofinje Orehuze, rojene princesinje Pipineže."

"Poznam . . . Hehe, hehe. . ."

"Gledat se pa letava, kadar utegneva le količkaj! Kadar sliši ali bere le začetno črko mojega imena, zardi do ušesnih šopov — to mi trdi sama — in bliskovito švigne na samotan kraj, premišljevaj vse vrele občutke. Zgolj od ljubezni meži po cele ure. Še jesti se ji ne ljubi prav. Najlaže se shajava ob plesnih vajah. Saj imam precej čeden frak, in da je napuf, tega ni zapisano nikjer! Kaj kmalu jo popleševa z izdajalnega kraja javnosti za molčečeg rmovje pa zabrenkava visoko pesem prepovedane ljubezni!"

DOPISI

(Nadaljevanje iz 7. strani)
 okrožje in o koristih, ki jih je že dosegla.

Na predlog I. Groznika, podpiran po F. Pristaveu, se sklepe, da se finančnih zadev ne rešuje na tej seji, ampak se jih predloži, ko bo več časa. Sobrat Brezovec v kratkem vzpodbuja navzoče, da ne smemo odnehati, ampak moramo iti naprej in pridobiti tudi ostala JSKJ društva v tej okolici, da se nam pridružijo. Sobrat Balkovec priporoča navzočim, naj se potrudijo, da pridobijo za Zvezo vsa okoliška društva naše Jednote, ker take Zveze so velike koristi za prizadeta društva in za Jednoto. Nadalje poroča, da bo imela Zveza JSKJ za zapadno Pennsylvanijo svoje prihodnje sejo v nedeljo 24. aprila v Slovenskem Domu v Pittsburgu, in bi sobratje veselilo, če bi kateri člani iz tega okrožja prišli v pošet.

Za društvo št. 49 JSKJ: Joseph Kastelec, prvi nadzornik, in Marko Guštin.

Klein, Mont.

Najprej naj omenim, da se popolnoma strinjam s tistimi, ki priporočajo, da ostane ime J. S. K. Jednote še nadalje take kot je. Drugo, kar bi priporočal, je, da bi se stari članovi, ki so že nad 20 let pri Jednoti znižali asesment na polovico. Znano je, da so bili vsem stari članom tekem zadnjih 20 let močno zvišani asesmenti. Jaz imam še zdaj izkaz, ko sem plačal mesečnega asesmenta za Jednoto in društvo \$1.55, zdaj plačujem pa \$3.75 na mesec, namreč \$3.60 Jednoti, 15 centov pa društvu. To je redni asesment. Zdaj ko smo stari in delati ne moremo in ker dela tudi ni niti za mlade, je vprašanje, kako bomo mogli zmagovati naše asesmente pri Jednoti. Kdor je dočkal že 70 let, kot sem jih jaz, mi bo to rad potrdil. Prosim delegate prihodnje konvencije, da tej zadevi posvetijo posebno pozornost.

J. R. Rom, član društva št. 88 JSKJ.

Louis Bavdek, tajnik.

Falls Creek, Pa.

V razpravah o pravih je zopet prišla na vrsto izprememba jednotnega imena. Po mojem mnenju bi od izpremenjenega imena ne imeli nikakih koristi, pač pa škodo, ker bi stalo kakšnih štiri do pet tisoč dolarjev. Debata na konvenciji bi gotovo stala tisoč dolarjev ali pa še več. Kdor je bil že kdaj na konvenciji, že ve, kaj je mogoče tam doseči; nazadnje bi bil pa še ravs in kavs. Jaz bi priporočal, da naj bi vsako društvo na svoji seji odglasovalo, če je za spremembo imena ali ne. Rezultat naj bi sporočili glavnemu tajniku, ki naj bi v Novi Dobi objavil, koliko društev se je izjavilo za izpremembo imena in koliko proti. To bi dalo delegatom pravo pot na konvenciji, da bi potrdili sklep večine. Seveda, vsem ustreči ni nikdar mogoče. Po mojem mnenju je večina članstva proti izpremembi, zato upam, da bo tozadnja debata na konvenciji kratka, ker bo treba rešiti mnogo drugih, važnejših problemov. — Pozdrav!

Louis Slak, član društva št. 13 JSKJ.

Aurora, Minn.

Pozorno zasledujem razprave o pravih v našem glasilu. Kot je videti, se članstvo mnogostevalno udeležuje teh razprav, kar je tudi potrebno in pravilno. Vsak član je drugačnega mnenja in si zamišlja bodoča pravila po svojem najboljšem prepričanju. Prav tako si jih zamišljam tudi jaz po svojem prepričanju. Zeto mi pač ne sme nihče zameriti, če se ne strinjam z vsemi dopisniki, oziroma z vsemi priporočili. Nekje sem čital priporočilo, da bi se dalo društvom pravico, da razpologajo z društvenimi blagajnami po svoji volji, nemreč kakor se večina na seji izreče. Po mojem mnenju bi bilo to napačno. Vsak posameznik ima svoje misli. Eden bi bil zato, da bi se iz društvene blagajne prispevalo za cerkve, drugi bi želel, da se da za zvonove, tretji bi hotel, da bi se dalo za osvoboditev Slovencev izpod italijanskega jarma, četrti bi priporočal pod-

poro kakšni godbi itd. Iz tega bi prišli pri društvu prepiri in denarji. Če se pa društveni denarji rabi samo v svrhe, ki so edino društvu v korist, ne more biti nikačje prerokanja radi tega. Pri ncbnem društvu niso vsi člani cnakega prepričanja. Govorijo bi nasprotovali temu ali onemu izdatku iz društvene blagajne za namene, ki so izven društvenega delokroga. Radi tega je popolnoma prav, da pravila prenepevujemo, da bi se denar iz društvene blagajne, v katero morajo plačevati vsi člani, rabil za izvedrštvene namene, pa naj bodo še tako dobri in plemeniti. Moje priporočilo je torej, da ostane v tem oziru tako kot je sedaj, ker le na ta način more ostati JSKJ nestranska organizacija kot je bila do sedaj. Društvena blagajna naj se rabi le v svrhe, ki so v neoporečno korist društvu in Jednoti. Ako bi se dalo društvom pravico, da s tem denarjem po svoji volji razpologajo, bi se zelo lahko zanesli v organizacijo prepri verskega in političnega značaja, kar Jednoti nikakor ne bi bilo v korist. V svojem privatnem življenju pa vsak član lahko prispeva za kar hoče in more. Ostani nestranskarstvi tudi v bodoče.

Da bi se vsi glavni odborniki udeleževali letnih in polletnih sej, bi bilo po moje mnenju potratna denarja. Bilo bi boljše, da se tisti denar porabi za člane, ki ne morejo plačevati svojih asesmentov. Priporočano je tudi bilo, da bi bila glavni urednik in vrhovni zdravnik člana glavnega odbora. Jaz se strinjam s tem, da bi bil glavni urednik član glavnega odbora, ne strinjam se pa glede vrhovnega zdravnika. On ne more glavnemu odboru dajati navodil, keko naj zdravi članstvo, ker odbor se ne razume na zdravljenje. Vrhovni zdravnik pa lahko poroča glavnemu odboru pismeno, če ima kaj koristnega.

Po mojem mnenju naj bi se udeleževali letnih in polletnih sej sledeči glavni odborniki: glavni predsednik, glavni tajnik, ves nadzorni odbor in urednik. Urednik je v tedenski zvezi s članstvom potom lista in tudi potom dopisovanja, ima torej dosti vploda v organizacijo in ve za mnoge potežkoče članov, katere drugim glavnim odbornikom niso znane. On naj bi se udeleževal vseh sej kot glavni odbornik, ker sem prepričan, da bi v mnogih slučajih mogel dati ostalim glavnim odbornikom marsikatero dobro priporočilo. Njegovo delo je tako, da je v stalni zvezi z vsem članstvom in bi moral tudi vedno biti dobro poučen o vsem, kar se sklepa na odborovih sejah. Glede porotnega odbora bi priporočal, da naj se udeležuje sej le v slučajih potrebe. Po mojem mnenju bi bilo tudi umestno, da bi se število glavnih porotnikov zvišalo na pet članov. Dostikrat pridejo v razpravo in razsodbo zelo važne zadeve, ki bi jih pet porotnikov moglo pravilneje rešiti kot samo trije. Kot je sedaj, ako se dva porotnika zedinita za gotov odlok, vidi tretji, da je v absolutni manjšini in morda niti ne mara dokazovati s svojimi argumenti, da sta onadva v zmoti. Ako pa so pri petih porotnikih trije za in dva proti, je dokazovanje teh dveh lažje. Po mojem mnenju bi bila razsodba po petih porotnikih večsi pravičnejša, kakor samo po treh. Saj pri sodnijskih obravnavaah je treba celo 12 porotnikov. Torej naj bi prihodnja konvencija izbrala pet porotnikov. Stroški zaradi tega ne bi bili dosti večji. Zdaj dobiva predsednik porotnega odbora \$75.00 letno, druga dva porotnika pa po \$35.00 letno, kar znese \$145.00 letno za vse tri. V bodoče naj bi se dalo predsedniku porotnega odbora \$50.00 letno, ostalim štirim porotnikom pa po \$25.00, ker bi zneslo skupaj \$150.00 letno. Ako se plače glavnim porotnikom na splošno nekoliko zmanjšajo, ne bo tako hudo, ker kolikor vidimo in čitamo, porotni

odbor nima zelo veliko dela.

Dalje bi priporočal, da se pri naši Jednoti vpelje tudi pasivnost. Pasivni bi lahko člani bili za dobo dveh let. Ako pasivni član v teku šestih mesecev zopet postane aktiven, naj bi se ne zahtevala od njega zdravniška preiskava; ako bi bil pasiven več šest mesecev, moral bi se podvržeti zdravniški preiskavi, če bi hotel postati zopet aktiven; to bi se moglo zgoditi le, če ga zdravnik pronajde zdravim. Pasivni člani naj bi bili za dobo dveh let upravičeni do \$150.00 smrtnine, toda le, če so v Jednoti nad pet let v organizaciji, ne bi bili upravičeni do take smrtnine. Po mojih mislih bi na ta način obdržali več članstva v organizaciji. Ta pasivnost naj bi veljala v času kriz in depresij, kot je sedanjše, ko mnogi člani ne morejo plačevati svojih asesmentov.

Priporočam tudi, da bi se doba za prestop iz mladinskega v odrasli oddetek podaljšala od 16. do 18. leta. S tem bi se mnogo olajšalo breme družinskim očetom, ki teko težko plačujemo asesmente za otroke, ki morajo že s 16. letom prestopiti v odrasli oddetek. Na ta način bomo mnogo več mladine obdržali v naši Jednoti. Ako jo izgubimo s šestnajstim letom, jo bomo potem težko nazaj dobili.

V teh časih se mi vidi tudi potratna denarje, da bi se delegatom plačevalo za spalne vozove. Saj je dosti članstva, ki nima za potrebno hrano in obleko in ki mora posedati pri nezakurjenih pečeh. Delegat bo že potrpel in prestal noč v vlaku, sedeč na mehkem sedežu.

To so za enkrat nekatera moja priporočila, če jih bo hotela konvencija kaj vpoštevat. O priliki se pa še oglašim.

Matt Anzele, tajnik društva št. 85 JSKJ.

Barberton, O.

POPRAVEK. — V razpravah 7 pravilih od strani društva št. 44 JSKJ v Novi Dobi z dne 6. aprila 1932, naj se četrta (4) točka popravi v toliko, da se bo glasila: "Glavni urednik ima že po sedanjih pravih pravico se udeležiti konvencije, zato naj mu konvencija dovoli udeleževati se debat in glasovati."

Anton Žagar, tajnik društva št. 44 JSKJ.

Chicago, Ill.

V razpravah o pravih sem videl, da neki dopisnik omenja prisilno spoved. Tega nimamo v naših pravih. Prisiljen ni bil k temu nihče niti tukaj niti v starem kraju; vse je prostovoljno. Razumem pa, kaj hoče dopisnik reči. Zato jaz priporočam, da ostane ime Jednote kot je sedaj. Tista črka "K" nikomur nič žalega ne stori. Člani, ki se ravna po pravih in ki točno plačujejo svoje prispevke, so delezni podpore brez ozira na njihovo privatno prepričanje.

Edino, kar bi jaz priporočal, da se izpremeni, je, da nove člane, kadar pristopijo, predsednik predstavi članstvu in pove njihova imena, nakar jih zapriše, pa mirna Bosna. Po starih pravih je: kako se piše in koliko je star in tako naprej. Jaz ne morem speti že dolgo let radi tega, morda potem ozdravim. Kadar gre kandidat k zdravniku, pove tam vse zadeve in tam se izpolni listina: koliko je star, kako se piše itd.

Cenjeni rojaki, časi se izpreminjajo. Naseljevanje je prenehalo in sploh za nedoločen čas ne moremo pričakovati dotoka; mi se pa staramo. Edino ena pot

nam preostaja, namreč pridobivanje mladine za organizacijo. V tem času velja, da si zavilimo rokave in gremo vsi na delo. Takih časov še nismo imeli in jih morda ne bomo zopet kmalu imeli. Mladina, kolikor mi je znano, se ne meni, če je črka "K" v imenu ali ne, razen če jo kdo nasunta. Zato naj ime ostane po starem, ker mogoče še dovoljeno nimamo za izpremembo. Na ta način bomo odvrnili nepotrebne stroške. Društva naj bi se počasi združevala, kakor se združujejo prodajalne banke itd. Polagoma bo prišlo tudi do združitve slovenskih organizacij. To bo edina ponšt. 70 JSKJ in tudi za druge Slo. član društva št. 70 JSKJ.

JUGOSLAVIJA PRIDE V MINNESOTO

V dneih med 22. aprilom in 1. majem pride domovna Jugoslavija v Minnesoto v vsej svoji lepoti in naravi, da jo vidijo njeni stari hčere, ki so jo zapustili pred leti ali leti in jo sedaj želijo videti.

Program bo sledeč: 22. in 23. aprila v Ely-ju, 24. in 25. v Zvezi, letnu, 26. in 27. v Chisholmu, 28. in 29. v Soudanu, 1. maja v Gilbertu, 29. v Soudanu, 1. maja pa pri Sv. Štefanu v Brooklynu.

Med potje v Minnesoto se bodo dne 19. aprila kazale slike v bravnatki naecbini South Chicago nazaj grede pa v farmerski naselbini Willard, Wis., dne 4. maja. Povzod na veselo svidenje!

A. GRDINA, lastnik slik.

PRIDRUŽITE SE

velikemu polealnemu izletu, ki ga priredim na slovesnem banketu

BREMEN

DNE 9. JULIJA 1932

Cena do LJUBLJANE ali ZAGREBA in nazaj

samo \$152.00

Ne odlašajte. Izrabite izredno nizke cene. Za polnasila glede toza in vseh drugih parrnikov pišite nemudoma na:

VLADO PREMRO

27 So. Main St. South Norwalk, Conn.

GLAS NARODA

NAJSTAREŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donša vsekarjive svetovne novosti, naobčja izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in preveč romanov najboljših pisateljev.

Pošljite \$1.00

in priteci ga bomo pošlijali.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA

216 W. 18th St., New York, N. Y.

TISKOVINE

od najmanjše do največje za DRUŠTVA

in posameznike

izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina

6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

EDINA SLOV. BANKA V ZEDINJENIH DRŽAVAH JE

North American Trust banka

6131 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, O.

Ima premoženja skoro \$6,000,000.00

Jemlje denar na hranilne vloge iz vseh delov Zedinjenih držav in tudi iz Kanade in od drugod.

Kadar pošljate denar v staro domovino, ali kam drugam, pošljite ga potom tega varnega in zanesljivega denarnega zavoda, ki ima izvrstne zveze z vsemi bankami sveta.

Ta slovenska banka ima \$200,000.00 osnovnega kapitala in \$280,000.00 rezerve, kar garantira hranilne vloge vlagateljem.